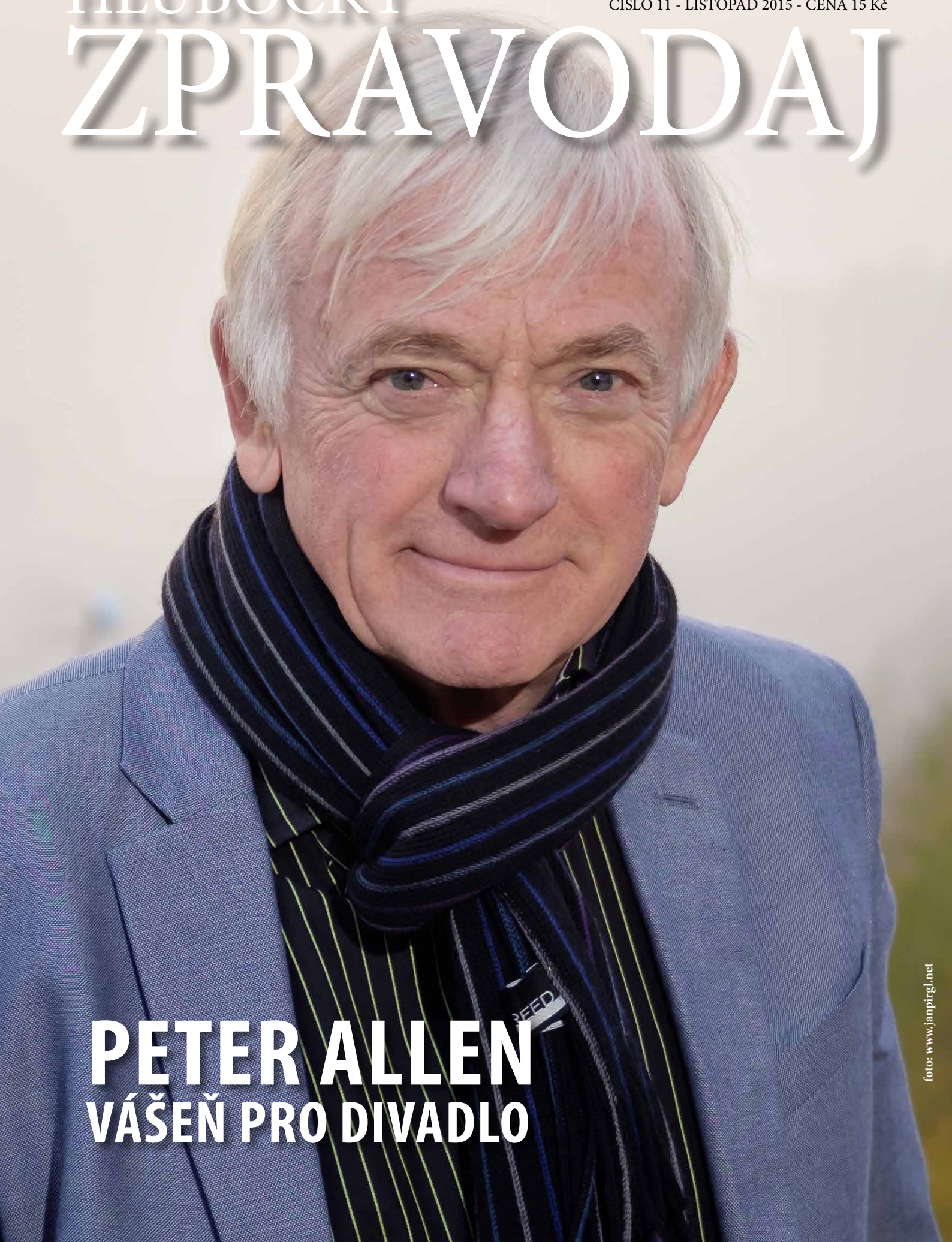

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 11 - LISTOPAD 2015 - CENA 15 Kč

PETER ALLEN
VÁŠEŇ PRO DIVADLO

Hluboká nad Vltavou - centrum
KRAMPUS
show
 pekelné představení
 v centru města
21.11.2015
17:00
100 masek
 v průvodu

skupiny:
 Tantalus Pass
 Hengstpass Teufel
 Terra Pass
 Stiigi Nügi
 Haager Schlossteufeln
 Edlbocha Moorteifeln

NADACE ČEZ
HOUSKA
RRG
Auto Future

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou
 Vás srdečně zve na

LAMPIONOVÝ PRŮVOD
 Pro nejmenší
 (ideálně do 6 let)

Čtvrtek
12.11.2015
 Sraz v
17:00
 U kostela
 Hluboká nad Vltavou

"POSTAVY Z VEČERNÍČKŮ"

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou
 Vás srdečně zve na

Jde o prodej dospěláckého oblečení a bot.
 v zasedací místnosti Městského úřadu v Hluboké nad Vltavou (naproti kostelu)

20.11.
pátek
 9:30 - 18:00 h.

21.11.
sobota
 8:30 - 10:30 h.

Zájemci o prodej si požádají o přidělení pořadového čísla emailem mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz nebo smskou na tel.: 725 240 219. Přípraví si seznam věcí (formulář Vám bude zaslán emailem) a věci označí ale instrukcí.
Příjem věcí proběhne: ve čtvrtek (19.11.) od 16:00 do 18:00 hodin.
Výdej neprodaných věcí proběhne: v sobotu (21.11.) od 10:30 do 12:00 hodin.
 MC si účtuje 20% z ceny prodaných věcí od nečlenů a 10% od členů. Počet věcí je omezen na max. 100 ks.

www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz
<https://www.facebook.com/mchlubokanadvltavou>

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství Vás srdečně zve na

ADVENT NA LOVECKÉM ZÁMKU OHRADA

akce pro děti i dospělé :
 aneb „Zdobíme stromeček na nádvoří zámku“

ČÍM? Ozdobami, které si sami vyrobíme z přírodních materiálů
KDY? Každou adventní neděli vždy od 14:00 do 16:00 hodin

Kromě výroby vánočních ozdob a řetězů jsme pro vás dále připravili:

29.11. první adventní neděle – vyrobíte si vánoční svícen a naučíte se ozdobit adventní věnec

6.12. druhou adventní neděle – ochutnáte vánoční perníčky a vyzkoušíte si zdobení bílkovou polevou

13.12. třetí adventní neděle – věnujeme výrobu vánočních dárků na poslední chvíli

20.12. čtvrtou adventní neděle – dozdobíme a rozsvítíme náš stromek a zazpíváme si vánoční koledy za doprovodu hudebníků z LŠ Písek

můžete přihlížet práci řezbáře při výrobě figurky do Betlému

Přijďte si vychutnat kouzlo předvánočního času.

4 Rozhovor s předsedkyní Mensy

8 Vzpomínky na festival

11 Desetiletí oprav v domově důchodců

12 Purkarecké přístaviště otevřeno

14 Přijedou čerti, budeme se bát

16 Dušičkové téma

23 Seriál příhod z dětství na Hluboké

24 Sport

26 Shakespeare na Hradčanech

Věci na celý život

Doufám, že aspoň nějaké máte doma. Protože pokud ne, možná právě propadáte beznaději, že život je marnost nad marnost. Beznaděj bez pevného bodu ve vesmíru. Čeho se máme přidržit, když nerozumíme všemu, co se kolem nás tak rychle mění? A když netušíme, zda změny jsou k dobrému či zlému.

Dnešní doba taková je. Koupíte si kávovar, který vám doporučí sám božský George Clooney, není levný, ale už po pěti letech kávovaření se rozbije čudlík, který dává pokyn stroji, aby se káva napěnila do šálku. Čímž je rozhodnuto, že můžete celý kávovar vyhodit. Neboť pokud vám ho nespraví sám George, tak nikdo.

Věci, které přetrvávají generace, nás ukotvují. Jak mě zahřeje u srdce, když v kuchyni sáhnu po litinovém hmoždíři, ve kterém stloukala koření už moje prababička! Je prostě nerozbitný. Nebo když ušlehám sníh v měděném kotlíku, který už určitě oslavil stoleté narozeniny a v naší rodině putuje z generace do generace.

Jsem střádalka a nevyhazovatelka – nerada se zbavuju věcí, které mi přirostly k srdci. Když už se něco definitivně rozbije, kupříkladu varná konvice začne prosakovat, nebo mi z bot koukají palce, je nutno se smířit s krutou ztrátou a nepostradatelné součásti domácnosti či šatníku se zbavit. To mě zachraňuje, jinak bych skončila zavalena veteší. Ale přesto ještě hledám cestičky, jak dát pochroumaným věcem další

život. Nakráplé keramické figurky najdou místo jako ozdoba v květináči. Kočka svačí ráda z hrnečku značkového porcelánu (bez ucha). Z podstavce starého šicího stroje máme krásný zahradní stůl. Dečka po dětech je ještě pořád příjemně huňatá do psího pelíšku. A tak dál.

Koneckonců i nezníčitelné plastové natáčky jsem si koupila ze svého prvního platu a ještě dnes se v nich občas před rodinou blýsknu v celé své kráse. Já vím, nebude to všechno jen v použitém materiálu vyrobených věcí. Ten hlavní rozdíl byl i v myšlení. Dřív vydržela babičkám výbava i manžel na celý život. Ale dnes – propána, vyšívat si pokaždé jiné monogramy na utěrky a ručníky? Na to není čas. A taky už neumíme vyšívat.

Proč by nám tedy něco mělo vydržet tak dlouho, že bychom se s tou věcí mohli potkávat od narození do smrti a ještě bychom ji mohli předat svým dětem nebo vnoučatům? K čemu to? Učí nás to dobré nebo špatné závislosti?

Pokud takovou věc, knížku, prababiččin deník, svatební fotky, kus nábytku, prstýnek po babičce, vyšívaný ubrus, porcelánové talíře z první republiky, či housle po dědečkovi, doma máte – protože vás nikdy ani ve snu nenapadlo je vyhodit – tak odpovědi na tyhle otázky znáte.

Alena Mitter

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 11. listopad 2015. Ročník 46. Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama) 774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem.

Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač

Sazba: Adam Růžička

Fotografie: Ing. Jan Pirgl

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Společenská kronika

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci listopadu 2015 oslaví významná výročí.

Křiváček Karel	Hluboká	92 let
Janátová Marie	Hluboká	91 let
Sedlická Marie	Hluboká	85 let
Voldřichová Hedvika	Hluboká	85 let
Chalupová Otilie	Hluboká	80 let
Kuboušková Marie	Hluboká	75 let

Narodili se

Pícek Tom	Hluboká
Vlásková Simona	Hluboká
Smetanová Ema	Hluboká
Dean Mathew	Hluboká
Vácha Jáchym	Bavorovice
Velikovská Nikol	Hluboká

Opustili nás

Havlíček Josef Poněšice

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

MENSA

není studentská jídelna

Foto: Jan Pírgl

Ing. Lucie Malechová je hlubocká rodačka – a už jako žákyně základní školy byla velmi aktivní. Účastnila se různých olympiád a soutěží a mimo jiné také přispívala do Zpravodaje jako školní dopisovatelka. Nikdy se moc nenudila. Bývala členkou Vodní záchranné služby ČČK, v létě dělávala inspicientku Divadlu Hluboká na zámku, věnovala se orientálnímu tanci a jen tak mimochodem – je zakladatelka a předsedkyně Místní skupiny České Budějovice Mensy ČR. Dnes už je z Lucie mladá maminka a naplno se věnuje svým mateřským povinnostem. Divoké tanečky vyměnila za klidnější jógu, divadelní představení prožívá se svým synem každý den, ale aktivitám spojeným s Mensou se věnuje i nadále.

Podmínkou členství v Mense ČR je jediné: vaše IQ musí být vyšší než 130. Což se dá zjistit testem inteligence, které tato instituce pořádá, a to nejen pro dospělé, ale i pro děti. Inteligence je, zjednodušeně řečeno, schopnost vyřešit co nejlépe a co nejrychleji nějakou vzniklou situaci. V populaci jsou zhruba dvě procenta lidí s IQ nad 130, Mensa ČR má v současné době kolem tří tisíc členů. Cílem Mensy je využití inteligence ve prospěch lidstva. S vyšším inteligenčním kvocientem je prý život jednodušší, s čímž však mnoho členů Mensy nesouhlasí.

Pokud se podíváte na webové stránky Mensy naší republiky a prohlédnete si fotografie, zjistíte, že lidé s vyšším IQ mají veselé a zvědavé oči. Takové má i Lucie. Zdá se, že vyšší inteligence není u žen na závalu. Ba naopak, dělá je ještě víc krásné. Lucie je sympatická a příjemná mladá žena a na téma inteligence jsme si inteligentně povídaly nad dobrou kávou.

Můžeme národy rozdělit na chytřejší a hloupější, aniž bych to myslela nějak nadřazeně? A spojují se nějak inteligentní lidé celého světa?

Každá země inteligenci měří a budeje trochu jinak, když je země větší, je logické, že početně má také více lidí s vysokým IQ. Mensa se samozřejmě snaží celosvětově propojovat své členy. Kontakty mezi zeměmi a jednotlivými skupinami fungují. Můžete je využít třeba tak, že někam jedete a oslovíte kolegu z Mensy státu nebo místa, kam míříte. A on vám třeba poskytne ubytování, nebo vás provede městem, zkrátka najdete v dále spřízněnou duši. Členové naší místní skupiny už také prováděli jednoho zájemce o prohlídku Českého Krumlova, obvykle ale cizinci sdružení v Mense směřují spíše do Prahy a oslovují tedy pražské členy Mensy. Každopádně tato spolupráce funguje, a to i v rámci ČR.

Mensa je charakterizována jako celosvětově rozšířená organizace, kde se sdružují lidé, kteří jsou trochu víc inteligentní než běžná populace.

Česká Mensa je početně silnější, než bývá průměr v jiných zemích. Aktivně lidi nevyhledáváme, v Mense se sdružují lidé, kteří sami projeví zájem dozvědět se, jak na tom se svou inteligencí jsou. Tak to bylo i se mnou a s mým přítelem, byli jsme zvědaví, nechali jsme se otestovat, klaplo to, a dneska jsme aktivními členy. Nicméně ne každý, kdo se o svém vysokém IQ dozví, se hned sdružuje a účastní aktivit společnosti Mensa.

Já jsem ale zájem měla, a tak když jsem po návratu ze studií sledovala, co se tady v Jižních Čechách děje, a ono se tady toho moc nedělo, mrzelo mě to. A tak když přišel náhodný e-mail, jestli se nechce někdo v Budějovicích setkat, hned jsem zareagovala. Asi rok jsme se scházeli v pár lidech, a já se pořád snažila něco organizovat, psát, zvát lidi, vymýšlela společné akce. Po roce už jsme dali do kupy asi 10 – 15 aktivních lidí a založili v Budějovicích místní skupinu. Dalšími akcemi jsme se dostali trochu více do podvědomí veřejnosti a naše skupina se začala pomalu rozvíjet. Dnes máme kolem 70 členů, se kterými jsem tak nějak v kontaktu, ale těch opravdu aktivních je stále jen hrstka.

Je ve vaší skupině ještě někdo další z Hluboké?

Členství je samozřejmě dobrovolné, vím, že na Hluboké jsou lidé, kteří test absolvovali a dosáhli vysokých výsledků, nicméně na naše schůzky jich moc nechodí. Je to každého věc a každý se může realizovat nějak jinak. Ve sportu, kultuře nebo v jiných zájmových klubech.

Jihočeská Mensa vznikla v roce 2008, a i když členů přibývá, tak se stejně pravidelně scházíme jen v úzkém kroužku. Protože jsem založení iniciovala, považuji budějovickou Mensu trochu za své dítě a věnuji se práci v ní naplno, za celou tu dobu jsem vynechala snad jen dvě schůzky. A zřejmě se tu spokojeně realizujeme všichni, jsme naladěni na podobné vlně. Sice jsme lidé různých typů a profesí, ale dohromady si skvěle rozumíme. Hrozně mě to baví a nabíjí. A hlavně teď, co jsem na mateřské, přece jen občas ráda změním téma hovoru, *usmívá se Lucie*.

K jakým profesím inklinují hodně chytří lidé?

Řekla bych, že hodně je oslovují počítače, ale jinak je to pestrá škála profesí – lékař, učitel, prodáváč, stavaři, teď máme ve skupině i lesníka. Není to jenom o profesorech, ajťácích nebo matematicích. Naopak je ta různorodost příjemná, protože od každého se něco zajímavého dozvíte a rozšiřují se vám tak obzory.

Co je mensa?

Mezinárodní nezisková organizace založená v roce 1946 v Oxfordu Sdružuje osoby s IQ mezi horními 2 % populace
Cíl: využití inteligence ve prospěch lidstva
Mensa International – zastřešuje jednotlivé národní Mensy
120 tisíc členů ve více než 100 zemích

Mensa v ČR

Registrace v ČR v roce 1991
V současnosti přes 3 200 členů (7. na světě)
Jedna z neaktivnějších národních Mens

Aktivita

Celostátní setkání
2 x ročně – jaro, podzim
Největší akce – 100 – 130 účastníků
Exkurze, týmové hry, šifry, soutěže, deskové hry, poznávání okolí

Exkurze

Návštěvy institucí, firem, továren, elektráren...
zahraníční exkurze
přednášky, výlety, sport

Místní skupiny

Sdružování členů v daném místě či regionu
Pravidelné schůzky místních skupin ve všech krajích (vyjma Libereckého a Vysočiny)

Časopis

Vychází šestkrát ročně
Forma: tištěný časopis, PDF
Obsahuje informace o Mense, pozvánky a reakce na akce, rozhovory, hry a adresář

Oficiální testy – jediný způsob, jak vstoupit do Mensy ČR: IQ > 130

Neverbální
Nezávislé na vzdělání
Testuje se logická inteligence
Testy od 5 let

Dětská mensa

Platforma pro členství dětí (5-16)
Podpora rozvoje a vyhledávání nadaných dětí
Podpora škol zaměřených na nadané děti
Dny plné her
Kluby nadaných dětí
Letní campy

Projekty Dětské Mensy

Tematické: rozvoj logiky, verbálních schopností, jazyky, divadlo, dramatika
Tábor, Logické olympiády

Jaké akce budějovická Mensa připravuje, a pro koho?

Akce jsou buď celostátní, takže my jako místní skupina je převezmeme a pro kraj uspořádáme, anebo si vymyslíme a organizujeme své vlastní nápady.

Největší celorepubliková akce je právě teď v běhu. Je to Logická olympiáda, krajské kolo, které v jeden den proběhne ve všech krajích republiky. My organizujeme akci pro 3 x 40 dětí, žáky prvního a druhého stupně základních škol, a pro středoškoláky. Napíší si nejdříve písemné testy v relativně krátkém časovém limitu, pak reagují přímo i na vizuální testování – promítané – a odpovědi musí být okamžitou reakcí. My mezitím vyhodnocujeme jejich testy a na konci vyhlásíme nejúspěšnější účastníky. Většinou jsou to tři, čtyři děti z každé kategorie. Ti pak postupují do celostátního kola v Praze a tam se vyberou nejlepší z nejlepších.

Organizace nám zabere hodně času, chceme totiž dělat soutěž zajímavější. Nejen udělejte si test a jděte domů, my vám výsledky pošleme. Uděláme show verzi. Děti napíší oba testy, my je během krátké přestávky rychle opravíme a vyhodnotíme a nejlepším předáme odměny. Děti samozřejmě mají velkou radost, nějakou drobnou maličkost totiž dostanou všichni účastníci, výherci něco hodnotnějšího. A abychom mohli dětem toto vše dopřát, musíme shánět sponzory a granty.

Letos se do této soutěže přihlásilo přes 59000 dětí z více jak 2900 škol v celé republice. Nemám ještě přesné údaje pro Jihočeský kraj, ale pro naše krajské kolo vybíráme 120 nejlepších z 2-3 tisíc soutěžících. Organizace soutěže pro tolik dětí v takovéto formě znamená spoustu času i úsilí. Už jen zajistit prostor pro tolik dětí je téměř nereálné. Proto jsou rozděleni na tři kategorie. Na konci všichni semifinálnístí dostanou diplomy na důkaz toho, že jsou ve své věkové kategorii opravdu ti nejlepší.

Nese obzvlášť dětem členství v Mense nějaké výhody?

Určitě v tom, že se dostanou do kontaktu s lidmi nebo dětmi podobného zaměření. Je zde možnost se účastnit každoměsíční schůzky s lidmi podobného smýšlení a povah. Hodně lidí, kteří mají trochu vyšší IQ, má třeba problém s navazováním kontaktů, jsou samotářští, hloubaví – tohle je jeden ze způsobů, jak jim pomoci, aby se nebáli přijít mezi ostatní členy Mensy, a pak se třeba přihlásí i do jiných akcí.

Máme třeba akci Odpoledne plné her, není jenom pro mensany, ale pro širokou veřejnost. Lidé přijdou, zahrají si hry, které je třeba oslovit, přivedou děti, známé, rozšíří si trochu obzory a vyjdou ze své ulity.

Když zůstaneme u dětí, dá se třeba zevšeobecnit, že jsou chytřejší holčičky než kluci nebo opačně?

Ne, víceméně je to vyrovnané. Zaměřovala jsem se na to, ale zjistila jsem, že u dětí je to spíš o rodičích, jestli dítě k testování vůbec přivedou.

Rodiče většinou přijdou s otázkou: *Náš dítě projevuje takové badatelské sklony, není ve škole oblíbené, straní se kolektivu, může to být tím, že má vyšší IQ?* A většinou se to tak opravdu projevuje. Ty děti jsou prostě chytřejší, víc toho ví, ostatní děti je trochu šikanují, protože si myslí, že jsou to špti. Tyto děti mají svůj vnitřní svět, jsou trochu vydělené, protože nenachází s ostatními společnou řeč. Nechtějí být konfliktní, neúčastní se rošťáren, protože nad tím už trochu víc přemýšlí, jsou dejme tomu jakoby starší, zralejší než vrstevníci. A maminky z toho jsou někdy trochu nešťastné.

Je to – když to přezenu – jako byste dali do první třídy páfáka?

Tak nějak, nicméně se to může projevat i horšími známkami, totiž nadprůměrně inteligentní děti nemusí ve škole vždy dobře prospívat. Právě proto, že je výuka nudí, a tak se nezapojují. A pak je na rodičích, aby se ve škole domluvili, jak žáka víc zaujmout třeba úkoly navíc, udržením pozornosti anebo ho přefadili na školu, která je na tuhle oblast více zaměřená.

Proto my pořádáme setkání, a děti si s ostatními společně zahrají šachy a jiné hry, a vzájemně se poznají. Zjistí, že nejsou jiní, že jsou tu podobní kluci i holky, a také rodiče si třeba mohou sdělit svoje zkušenosti. U dětí je ten rozdíl ve vnímání světa vidět nejvíce. U dospělých se rozdíl více stírá, chodíme do práce, máme svůj kolektiv, a i když se třeba v něm někdy někdo necítí úplně dobře, je trochu stranou, přeci jen už to umí lépe vybalancovat.

Jak se intelligence vlastně otestuje, někdo je matematik, technicky zaměřený, jiný zas má talent humanitní. Jak jsou testy vybalancované, aby někoho neodradil třeba nějaký matematický úkol?

Ty testy nejsou matematické, nejsou podobné školním úlohám, jak si někdo představuje. Hlavní slovo v nich má logika. Víceméně je to obrázková záležitost, kde doplníte nějakou logickou souvislost či návaznost.

Je pravda, že u těch olympiád nějaká matematika bývá, protože je to taky určitá souvislost, ale není to jenom o tom, je to i o všeobecném rozhledu – takže tam se rozvíjí víc motivů vzdělání. Někdo třeba ani nemůže objasnit, proč volí tohle řešení, ale cítí, ví, že je to takto správně.

Setkání rodin s nadanými dětmi
Příměstské campy
Pobytové campy

Školy spolupracující s mensou

Identifikují nadání a talent
Aktivně pracují s nadanými dětmi
V rámci výuky i mimoškolně rozvíjejí logické myšlení
Podílejí se na mensovních aktivitách (dny plné her, LO a další)
Zkvalitňování pedagogické práce – konference

Kluby inteligentních dětí

Kluby deskových her

Mezinárodní aktivita Mensy, díky které jsou poskytovány informace a kontakty na mensany v zahraničí s možností levného nebo bezplatného ubytování, popř. dalších služeb

Místní skupina ČB

Založena v roce 2008
V současnosti cca 50 členů
Pravidelné schůzky – každé první úterý v měsíci
Hraní logických her

Pravidelná setkání

Odpoledne plné her
Testování IQ pro veřejnost
Přednášky
Šifrovačka v Českých Budějovicích
Dětský den
Logická olympiáda 2015

Přehled akcí na stránkách: www.mensa.cz

A teď zásadní dotaz! Je inteligenci možné natrénovat? Poroste mi IQ, když budu dělat samé IQ testy?

To je věčná otázka a věčný spor. Někdo říká, že IQ je dané a nedá se natrénovat. Já jsem spíš zastáncem toho, že trénovat trochu jde, ale musí pro to být základ. Není to úplně o růstu intelligence, ale naučíte se třeba v podobných úlohách lépe a rychleji orientovat. Nicméně podle inteligenčního grafu populace prostě vyšších hodnot intelligence dosahují 2 % lidí, jedná se o z velké části vrozenou dispozici, a vysokou inteligenci prostě nenatrénujete jako svaly.

Samozřejmě dětská mensa je zvlášť mimo dospělé, tam jsou testy připraveny s ohledem na věk a vývoj dítěte, a ten, kdo chce testovat děti, musí být zdatný i v dětské psychologii. Kdežto testy pro dospělé může hodnotit, nechci říct kdokoli – ale člověk zkušený a zaškolený – bez určeného povolání. U dětí ovšem musí mít navíc pedagogické a psychologické znalosti.

Může se člověk ohánět osvědčením z Mensy při shánění pracovního místa a podobně?

V souvislosti s pracovními místy myslím, že ano, jako součást životopisu. Rozhodně tato informace může zaměstnavatele zajímat. Žáci, co dobře uspěli na olympiádě, mívali i plusový bod k přijímačkám na školy. Což už se dnes ovšem zase z jiných důvodů nezohledňuje. Ale škola k tomu ráda přihlížela, protože třeba gymnázia podobné děti samozřejmě chtějí. Je to i zpětná vazba pro školy, jaké kroužky třeba dětem nabídnout. Spolupracujeme s Gymnáziem Česká v Budějovicích, tam se hodně snaží, sami mají například robotický kroužek a pořádají Noc vědy a podobně, chtějí, aby děti byly správně zaměstnané i po výuce. Proto se škola stala partnerem Mensy. Máme u nich místnost, kde se scházíme, hrajeme s dětmi různé hry a pořádáme přednášky, nedávno o farmacii, o Nepálu, Indii, vyprávěli Lékaři bez hranic, zve na akce i širokou veřejnost. Zajímavé přednášející hledáme buď z řad Mensy, nebo osobnosti se zajímavým povoláním.

Cyril Höschl, známý psychiatr, kdysi parafrázoval zhruba takto: »Třetina obyvatelstva republiky je slabá duchem, každý sedmý občan je debilní nebo dementní nebo alkoholik a přibližně polovina obyvatelstva má podprůměrný intelekt.« Těch nadprůměrně inteligentních jsou tedy 2 %. To aby se člověk skoro děsil

výsledků demokratických voleb. Co s tím? Existuje představa, že se inteligence bude lepší? Že třeba za 50 let to už budou 3%?

Tam právě narážíme na tu myšlenku, že genetika je genetika a pokud v hlavě inteligence není, tak ji tam nenatlučete.

Samozřejmě hodně docílíme výchovou, vzděláním – ale tam už jen rozvíjíte dané schopnosti.

Ale zase na druhou stranu, kdybychom kolem sebe měli jenom velice nadprůměrně inteligentní lidi, tak by se ti lidé nedomluvili. Čím je IQ vyšší, tím je komunikace horší. Samozřejmě, že ne vždy, ale někteří tito lidé bývají naprosté špičky v určité oblasti schopností nebo ve svém oboru, ale jinak jakoby měli klapky na očích, všechno ostatní jde mimo ně, nehněte s nimi, domluva těžká. Je to spíš specializace mozku, než široký záběr. On totiž lidský mozek má taky svá omezení.

Takže důvěřujeme přírodě, že tu rozličnost inteligence mezi lidmi správně rozdělila. A co váš chlapeček, taky ho testujete?

Zatím ještě ne, usmívá se Lucie. Je šikovný, brzo se naučil chodit, vstal už v sedmi měsících, je takový akční a má rozvinutou jemnou motoriku. Samozřejmě se snažíme mu nabízet hračky, které ho motivují, ale zase bych ho nechtěla obrát o »méně výchovné«

hračky, které mu dělají radost.

Výchovou můžete hodně utlumit nebo motivovat. Je pravda, že dneska celý svět, i ty hračky pro děti, nabízejí spoustu možností.

Různé hry jako strategie, carcassonne (taktické hry) i některé malé děti mastí mnohem líp než dospělí, ještě nad tím tolik nedumají a funguje jim to přirozenou logikou.

K založení Mensy došlo 1. října 1946 v Oxfordu. Zakladateli byl jeden mladý anglický vysokoškolák, který se ve vlaku spřátelil s australským obchodníkem středních let. Oba pánové se nadále scházeli a díky tomu, že oba měli pozoruhodně vysoký inteligenci kvocient, který si změřili testem, zanedlouho se dopracovali k myšlence vytvoření klubu lidí s vysokým IQ. A odkud pochází název Mensa? Původně navrhovaný název zněl »The High IQ Club« a měsíčník klubu se měl jmenovat Mens (latinsky rozum). Jenže název by byl lehký zaměnitelný s jedněmi z tehdejších novin pro muže. Bylo proto rozhodnuto, že klub dostane název Mensa (latinsky stůl) a noviny »Mensa Magazine«. Částečně proto, že Mensa musí být »společností kulatého stolu«, kde není nikdo nadřazený, a proto, že název připomíná latinské přísloví Mens sana in corpore sano - Ve zdravém těle zdravý duch.

SVÁTEČNÍ SPECIÁL

STEP AEROBIC
PORT DE BRAS
BODYFORMING

17. 11. 2015

začátek
v 15:30

sokolovna Hluboká n/Vlt.

cena 80 Kč

Pořadatel: T. J. Sokol Hluboká nad Vltavou – FILI – aerobio, rytmika, tanec
Info:
Jitka Valentová e-mail: aehluboka@seznam.cz,
Terka Fojtlová – 604 457 275

ZDRAVÍČKO

Zdravíčko (viz logo)
obchůdek zdravé výživy

a vším, co zdraví prospívá. Otevřeno od 3. 11. 2015
Najdete nás: Pražská 553, Hluboká nad Vltavou

Otevírací doba:

po-pá: 7:00 – 17:00 so: 9:00 – 12:00

■ Výkup starých peřin a nedraného peří tel.: 606 514 445

Státní okresní archiv České Budějovice
si Vás dovoluje pozvat na vernisáž výstavy

ZNAK, PEČETĚ, ULAJKA

Městská symbolika

Českých Budějovic v proměnách času

12. listopadu 2015 v 16.30 hodin

Výstavní sál archivu, Rudolfova 40, České Budějovice
otevřeno 13.–27. listopadu 2015, všední dny 9.00–17.00 hodin

**Cvč Poškoťák Vás zve
na**

**LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD SE
STEŽKOU ODVAHY**

KDY: 6.11.2015

SRAZ: V 18:00 HODIN

**KDE: PŘED HLAVNÍM VCHODEM
ZŠ HLUBOKÁ**

Hluboký ponor do mořských hlubin v Hluboké nad Vltavou

*Na konci září zaplavila Hlubokou nad Vltavou voda. Naštěstí ne ta povodňová zkázonosná, ale naopak voda příjemná a vítaná, která oživila dění ve městě a přinesla pozitivní zážitky. Vodní živel v mnoha podobách zavlažil naše město díky Mezinárodnímu filmovému festivalu **Voda moře oceány**. Hlavním námětem už 12. ročníku bylo potápění, respektive freediving (nádechové potápění bez přístrojů). Pojďme se tedy zhluboka nadechnout a ponořme se do festivalového dění...*

Ponor první – do vod historie festivalu

Prezident festivalu Steve Lichtag, ředitel festivalu Jindřich Soukal. Několik dní před zahájením festivalu se na chvíli vynořili z bouřlivých vod finiš organizací a produkčních příprav festivalu, aby se ohlédlí za předchozími 11. ročníky...

Kdy a jak festival vlastně začal?

Steve Lichtag: První impuls k zrodu festivalu vznikl, jak už to bývá, u kulatého stolu. Nebo možná byl i hranatý, to už nevím, ale vím, že to bylo v Ústí nad Labem, kde jsem měl přednášku, besedu, a po ní jsme seděli, rozprávěli a známí říkali, že by to chtělo trochu větší rozměr, pravidelnost. A tak se pomalu zrodila myšlenka festivalu, která se o rok později stala realitou, i díky podpoře tehdejšího primátora Ústí nad Labem Petra Gandaloviče, Univerzity Jana Evangelisty Purkyně a Ministerstva životního prostředí. Festival probíhal každoročně v Ústí nad Labem na čtyřech místech, postupně se vyvíjel, rostl... najednou to bylo už »pětileté dítě« a pak z mého pohledu začal stagnovat. Dospěl k určitému bodu a potřeboval jiné podmínky, jiný prostor. A Jindra Soukal navrhl: Hluboká nad Vltavou. Oslovili jsme představitele radnice, kteří byli k možnosti pořádání festivalu v jejich městě vstřícní, domluvili jsme se... a teď už 6. rokem je »domovským místem« festivalu právě Hluboká nad Vltavou a naše »festivalové dítě« poporostlo tak, jak jsme chtěli. Je fakt, že i po celkem dlouhé době se pořád z Ústí ozývají hlasy, které říkají, že jim festival chybí, většinou jsou z míst, kde nás hodně dobře přijali a podporovali, ať už je to ústecká Městská knihovna nebo tamní fakulta životního prostředí. Možná tam uděláme Ozvěny festivalu, stejně, jako je děláme v Praze. Naším hlavním přístavem ale nadále zůstane Hluboká nad Vltavou, podmínek a prostoru, který tady festival má, si velmi vážíme.

Steve Lichtag při filmování

Snad každý, kdo se zúčastnil některého z minulých ročníků festivalu v Hluboké, postřehl, že vás dva spojuje nejen festival, ale i další aktivity a hlavně přátelství. Jaká je jeho historie, jak jste se potkali?

Steve Lichtag: Potkali jsme se právě na jednom z festivalů, byl zaměřen na potápěčské filmy, Jindra v té době měl potápěčskou školu Mirage, takže naše setkání mělo hodně námětů k rozprávění. Od toho totiž také festivaly jsou, aby se na nich setkali lidé podobných zájmů, aby se poznávali a rozšiřovali okruh zkušeností, možností... aby spolu lidé mohli mluvit, komunikovat. Protože pod vodou si moc nepokecáme...

Z pohledu nás, nepotápějících se suchozemců, to může působit, že takto zaměřené »vodní« festivaly jsou určeny pro relativně úzkou skupinu. Je festival Voda – moře – oceány výjimkou?

Jindra Soukal: Možná se to tak na první pohled může zdát, ale je to samozřejmě jinak. Každý festival má, jak už naznačil Steve, široký přesah a rozměr, není to »jen« promítání filmů. Konkrétně Voda – moře – oceány má několik dalších cílů. Chceme veřejnosti představit a přiblížit zajímavá místa vodního světa v širších souvislostech. Aby lidi, kteří na festival přijdou, pochopili prostřednictvím filmů nebo besed nutnost rozumné ochrany přírody. V tom vidím jeden z hodně důležitých smyslů festivalu, v určité, dejme tomu osvětové nebo edukační činnosti. Pojem »ekologie« v celosvětovém kontextu začíná být hodně naléhavým problémem, a právě to festivalové filmy významně a srozumitelně ukazují. A je jedno, jestli jde o film o alpské řece, podmořském ekosystému v Rudém moři nebo o Galapágách. Všude je ochrana přírody nutná a naším cílem je přispět k rozšíření vědomí, že tomu tak je. Když jsme u té edukace, tak v ní cíleně realizujeme program pro děti, mládež, v Kulturním a konferenčním centru Art Igy jsme pro školy uspořádali přednášku na téma »Život v hlubinách oceánu«. Jen tam se jí zúčastnilo na 400 dětí. Jejich reakce byla skvělá. Edukační a novými informacemi přínosné jsou vlastně všechny besedy a osobní setkání, které v programu festivalu probíhají.

Steve Lichtag: Dalším, také důležitým smyslem festivalu, je partnerství, spolupráce s místními, regionálními subjekty. Jejich reálný podíl, účast na akci, už zmíněné vzájemné setkávání, navázání nových kontaktů, to vše mimo jiné potvrzuje jejich zapojení do veřejného života v regionu a vytváří velkou nadhodnotu, i v tom smyslu podpory osvěty, edukace, ochrany životního prostředí, o kterých mluvil Jindra. Je to zajímavé propojení dvou oblastí, a příležitost k setkání lidí, kteří by se jinak asi nepotkali.

Ponor druhý – do vod slavnostního zahájení 12. ročníku MFF Voda moře oceány 17. 9. 2015

Zatímco v Cannes nebo v Karlových Varech čeká na hosty příchod po rudém koberci, filmový festival Voda moře oceány vítá své hosty vodou. Vodou, která se přelévá ve fontáně hlavního prostoru v Relaxačním a regeneračním centru Hluboká, kde se konalo slavnostní zahájení festivalu. Šumění vody symbolicky doplnilo slova všech, kteří festival zahajovali: viceprezidenta Jindřicha Soukala, starosty města Tomáše Jirsy, místostarosty Pavla Dlouhého a dalších. K vzácným hostům patřil také kulturní a ekonomický atašé velvyslanectví Indonésie v ČR pan Punjul. S. Nugraha. Příjemný večer pokračoval vernisáží výstavy fotografií Zde žijí lvi. Její autor, cestovatel, fotograf a spisovatel Richard Jaroněk, v besedě návštěvníkům přiblížil nejen země, ve kterých fotky vznikly, ale také podmínky a příhody, které fotografování divokých zvířat provází. V dalším dějišti festivalu, Kulturním centru Panorama Hluboká, souběžně probíhal »Nepálský večer Šangri-la« s cestovatelem a filmařem Rudou Švaříčkem.

Ponor třetí – do vod soutěžní přehlídky filmů a nových poznání a zážitků

V Kulturním centru Panorama a ve Vzdělávacím centru ZOO Ohrada v průběhu tří dnů na filmových plátnech zazářily hvězdy vodního světa. Soutěžní přehlídka filmů.

»Neuvěřitelný, ale pravdivý příběh.« Tak zněla část anotace k jednomu z filmů, která ale vystihla vlastně filmy všechny. 40 soutěžních snímků nabídlo divákům možnost poznat život velryb grónských v Arktickém moři, jedinečnou krásu podmořských hlubin u ostrovů Mikronésie i u Azorských ostrovů nebo vodní život v alpské řece Inn. V námětech mnoha filmů byl silným poselstvím motiv ochrany životního prostředí – ať už ve snímku o záchraně keporkaků, nebo v dokumentu, který je svědectvím o obchodu s delfiny a o utrpení těchto krásných zvířat. Nejvíce ale bylo ve festivalové přehlídce zastoupeno téma potápění a zejména freedivingu (nádechového potápění bez přístrojů). Obdivuhodné výkony, splnutí s vodou, objevování nových dimenzí...

Ponor čtvrtý – do vod besedy o freedivingu 18. 9. 2015

Nen jen příběhy na filmovém plátně, ale také »živá« setkání s osobnostmi potápěčského a cestovatelského světa přineslo festivalové dění. Beseda s freediverem Gabrielou Grézlovou a Martinem Cheničkem v KC Panorama představovala příjemnou směs zajímavých informací a humoru, které neformálním

moderováním besedy akcentoval Jindra Soukal. Martin Cheníček, rodák z Tábora, mimo jiné hovořil o freedivingu jako o životním stylu: »Zdaleka nejde jen o výkon samotný. Freediving pro mne znamenal změnu přístupu k životu. A není to jen o změně jídelníčku, protože strava má na nádechový výkon vliv, například nejmí maso, těžká jídla, to, co zatěžuje, není to jen o fyzické přípravě, tréninku, ale hlavně jde o získání určité psychické rovnováhy, musel jsem se naučit koncentraci a také pokoe.« Martin je také instruktorem freedivingu a pro zájemce o tento způsob potápění uvedl: »Moje zkušenost je, že už po dvou dnech tréninku se i úplný začátečník může dostat na 3 – 4 minuty nádechu a ponor do hloubky 20 metrů. Jak jsem řekl, důležitá je schopnost koncentrace, určitou roli hraje i fyzická kondice.«

Na slova Martina Cheníčka navázala Gabriela Grézlová, čerstvá držitelka světového rekordu a mistryně světa ve freediverské disciplíně statická apnoe (výdrž v nádechu při potopení bez pohybu). Zatímco na plátně diváci sledovali záznam Gabrielyna výkonu, jeho protagonistka popisovala své pocity: »První minuty jsou pohoda. Ideální stav je nemyslet na nic, být někde na hraně vědomí a spánku. Tělo je v klidu, má dost kyslíku. Po několika minutách začne organizmus reagovat, přichází brániční kontrakce, prudké stahy, které tělem doslova »kopou«. Je věcí psychiky tohle zvládnout, uvolnit svalovou tenzi.« Gabriela komentovala i další zajímavé momenty výkonu, včetně jednotlivých prvků signalizace rukama, kterými se »domlouvá« s koučem, který její výkon ve vodě monitoruje a jistí. Ve chvíli, kdy diváci bez dechu sledovali poslední vteřiny výkonu a na záznamu časomíry naskočil vítězný čas 8 minut 33 sekund, se sálem rozlehl obdivný potlesk... A další potlesk vzápětí patřil vysokému štíhlému muži, freediverovi rakouské národnosti Herbertu Nitschovi, který je držitelem 33 světových rekordů v potápění. Herbert Nitsch hovořil nejen o své cestě k potápění, ale také o zkušenosti s dekomprezní nemocí a jejích těžkých následcích, které musel překonat. Jeho příběh zaznamenal režisér Christian May ve filmu *Návrat z hlubin*.

Ponor pátý – do vod ceremoniacního večera 19. 9. 2015

Sobotní večer v KC Panorama patřil už tradičně slavnostnímu vyhlášení filmů, které odborná porota v několika kategoriích vyhodnotila jako nejlepší. Diváky v sále i vzácné hosty – například místopředsdkyni Poslanecké sněmovny parlamentu ČR Jaroslavu Jermanovou – uvítali moderátoři Lenny Trčková a Petr Svoboda. V úvodu večera »zazářil« velmi silný příběh – příběh světoznámého cestovatele a spisovatele Miloslava Stingla, který se cestování věnuje už více než 50 let. Na podiu vítálního a humorem okouzlujícího osmdesátiletého cestovatele přivítal prezident festivalu Steve Lichtag, který M. Stinglovi předal zvláštní cenu festivalu – ocenění za dosavadní životní dílo. Steve Lichtag zdůraznil formulaci »dosavadní dílo« s tím, že slovo dosavadní vyjadřuje naději a přání všech přítomných, aby M. Stingl vytvořil ještě mnoho jedinečných dokumentů.

Poté následovalo vyhlášení vítězných filmů v kategoriích Umělecký počín (Zrozen z vody – *Water Born USA*, režie: Mark Kaiser, Kirk Krack, Goh Iromoto), Freediving (Apneaman na Azorských ostrovech Česká republika, režie: Vlasta Urban), enviromentální film (Obchod s delfíny – *Dolphin Dealer Kanada*, režie: Brad Quenville), Dokument (Vodní obři *Monster Fish USA*, režie: Dean Johnson) Filmový příběh *Návrat z hlubin* Back from the Abyss Německo, režie: Christian May) Volná tvorba (Gigant Arktidy *The Giant of the Arctic* Dánsko,

režie: Adam Schmedes). Zvláštní cena poroty byla udělena filmu *Sea Shepard – Galapágy*, Operace Kimberley Miiimbibi, Austrálie, režie: Tim Waters a hlavní cenu, Grand Prix, získal snímek *Černí pasažéři – The Original Whale Riders* Francie, režie: Jean-Michel Corillion.

Ceremoniacní večer pak pokračoval v Relax Bali Café, kde všichni hosté dokonale naplnili slova dvou hlavních organizátorů festivalu – prezidenta Steve Lichtaga a viceprezidenta Jindřicha Soukala o tom, že festivaly jsou nejen o filmech, ale i o setkávání lidí. A sobotním večerem setkávání a festivalová pohoda nekončily, protože další setkání následovalo v neděli 20. září na hlubockém golfovém hřišti, kde proběhl festivalový golfový turnaj s mimořádným počtem 97 účastníků. A zatímco do golfových jamek ještě mířily poslední míčky, Steve Lichtag a Jindra Soukal už začínali vymýšlet scénář k dalšímu ročníku... Festival skončil, ať žije festival? Samozřejmě... a my už se můžeme těšit na další festivalovou záplavu roku 2016...

Čtyřdenní festivalový »ponor« představil mnoho osobností vodního a cestovatelského světa. Za všechny krátké seznámení s třemi z nich:

Lucie Burianová

Miroslav »Okima« Stingl – (narozen 1930) je český cestovatel, etnograf a spisovatel, který osobně poznal řadu domorodých kultur a zpracoval své zážitky v četných knihách. Je čestným náčelníkem indiánského kmene Kikapů (Kickapoo), kde mu byla dáno indiánské jméno Okima (Ten, který vede). Po celý život konal Miroslav Stingl rozsáhlé cesty a expedice, během nichž navštívil 151 zemí ve všech kontinentech. Jeho hlavní zájem patří obyvatelům navštívených zemí, hlavně Indiánům například Mayům, Polynésanům australským Aboriginům, aljašským Inuitům (Eskymákům) atd. M. Stingl mluví plyně 17 jazyky. Při svých cestách pořizuje rozsáhlé obrazové – filmové záznamy. Celkem bylo takto pořízeno 510 hodin obrazového materiálu. Z jeho části například připravila německá veřejnoprávní televize 33dílný televizní seriál nazvaný »Kolem světa s Miloslavem Stinglem« (v České republice ho převzala a vysílala ČT 1 a ČT 2). Jeho nejvýznamnějšími pracemi jsou – jen cizojazyčně – vydaná díla »Umění a kultury Indiánů a Eskymáků Severní Ameriky«, »Umění a kultury původních obyvatel Austrálie a Oceánie« či »Umění starého Mexika«.

Jindřich Soukal – český profesionální potápěč, cestovatel, kameraman, spolujitel rezortu Relax Bali, od roku 2014 člen zastupitelstva a rady města Hluboká nad Vltavou. Organizuje potápěčské expedice, například do Jižní Afriky, Galapág, Filipín, Indonésie. Jako instruktor potápění vydal okolo 700 potápěčských certifikací od základních až po profesionální. Absolvoval ponory s tygřími a velkými bílými žraloky, vorvani, obřími rejnoky manta, podílel se na natáčení dokumentárních filmů o podmořském světě. Je ředitelem festivalu Voda moře oceány a předsedou Česko – indonéské obchodní komory. Jako kameraman a výkonný producent spolupracuje se Stevem Lichtagem, mimo jiné společně vytvořili filmy *Poslední lovci* nebo *Aldabra 3D* – unikátní příběh o tajemství ostrova v oceánu mezi Seychelskými ostrovy a Madagaskarem. Film bude do kin premiérově uveden 19. listopadu 2015.

Steve Lichtag – světově proslulý český filmař, cestovatel, producent, režisér, potápěč a spisovatel. Natočil několik desítek dokumentárních filmů, včetně unikátního *Carcharias – Velký Bílý*, při jehož natáčení se jako první potápěl mezi velkými bílými žraloky bez ochranné klece. Za své filmy získal mnoho světových cen a uznání. Je prezidentem nadace CRYSTAL PLANET, zaměřené na ochranu podvodní flory a fauny. Spolupracuje úzce s osobnostmi jako je William Parks, Dr. Erich Ritter, Jean-Michel Cousteau, Dr. Samuel Gruber, nebo Garry Atkinson. Je členem řady mezinárodních filmových porot a institucí, zabývajících se přírodou a její ochranou. Je zakladatelem a prezidentem MFF Voda – moře – oceány. V současné době se se svou společností Twin Star Film koprodukčně podílí na přípravě čínsko-českého historického seriálu *Poslední vízum*.

Z jednání zastupitelstva

■ PMH získal dotaci z OPŽP na projekt »Zavedení svazu bioodpadu«. Jedná se o pořízení svozového vozidla včetně nástavby (multikára), štěpkovače, 2 ks velkoobjemových kontejnerů a 20 nádob na bioodpad.

■ Provoz koupaliště si letos vzhledem k příznivému počasí vyžádal větší nároky na obsluhu, tj. plavčíky a další brigádníky. Koupaliště bylo v provozu od června do srpna denně, mimo 4 dnů, tedy celkem 88 dnů, za sezónu navštívilo koupaliště 28712 osob. Příjmy ze vstupného dosáhly 1383 tis. Kč. Část těchto prostředků lze použít k navýšení výdajů rozpočtu koupaliště.

■ Při přípravě na zahájení nové sezóny na zimním stadionu bylo nájemcem m zařízení zjištěno, že uchycení vrat v mantinelu pro vjezd rolby na ledovou plochu je v havarijním stavu. Vlivem střídání teplot a namáháním od těžkých vrat došlo k degradaci betonového lemu, do kterého je kotven mantinel a sloupky vrat a plexiskla. K situaci přispělo i stáří stavby – 15 let provozu. Bylo navrženo odstranit na každé straně vrat cca 1 m betonového lemu, namontovat ocelovou konstrukci a vše opět zabetonovat a ukotvit rám vrat.

■ Skládka tuhého komunálního odpadu Munice je zaplňována ve své poslední etapě. Vzhledem k nutnosti zajistit svaz domovního odpadu i do budoucna se navrhuje rozšíření skládky, a to severním směrem, kde se nachází pozemky města. Vzhledem k tomu, že případné rozšíření skládky je dlouhodobý proces, bylo by vhodné v první fázi zhotovit dokumentaci a zajistit územní rozhodnutí.

■ Z předchozích jednání mezi městem a Národním památkovým ústavem vzešla předběžná o budoucím nakládání s osvětlením zámku. Osvětlení je v majetku města a město jej na své náklady udržuje a hradí spotřebovanou elektrickou energií. Vzhledem ke zhoršenému technickému stavu tohoto zařízení a očekávaným nutným investicím se město s NPÚ předběžně dohodlo na bezúplatném převodu zařízení do vlastnictví státu a správy NPÚ, přičemž by se na jeho provozu i nadále podílelo úhradou spotřebované elektřiny, protože město využívá zvýhodněnou sazbu elektřiny pro veřejné osvětlení. NPÚ garantuje zajištění osvětlení zámku i do budoucna.

Krizové centrum v Kostelci

Jaké inovace jste v poslední době v azylovém domě realizovali?

Krizové centrum pro matku a dítě v Kostelci funguje nepřetržitě 16 let. Kapacita zařízení je 25 lůžek. V loňském roce se nám podařilo získat prostředky na rekonstrukci koupelny, včetně výměny střešního okna, vybudování nových sprchových koutů, nových obkladů a dlažeb. Rekonstrukci kompletně financovala Jihočeská RÚŽE a tím významně zhodnotila majetek města Hluboká nad Vltavou. Na rekonstrukci přispěly – ČEZ, a. s. (zaměstnanecký grant), E.ON České Budějovice, Český Červený Kříž České Budějovice a město Hluboká nad Vltavou. V letošním roce jsme v rámci dobrovolnického dne zaměstnanců ČEZu vymalovali společnou chodbu a zařízení a natřeli venkovní schodiště do Krizového centra. Na své náklady udržujeme zahradu u celého objektu.

Kolik je u vás momentálně klientů?

Momentálně je ubytováno v Krizovém centru 15 uživatelů, z toho 6 dětí a 9 dospělých. Z toho vyplývá, že náš záměr se založením a registrací tzv. dětské skupiny má své opodstatnění. Rádi bychom využili k tomuto účelu prostory po bývalé MŠ, které máme prozatím v nájmu. Záleží však na radě města Hluboká, zda této snaze pomoci dětem nejen z Krizového centra, ale i okolí, dá zelenou.

Od jakého roku jste součástí APSS ČR?

Členem Asociace poskytovatelů sociálních služeb se sídlem v Táboře jsme asi 9 let.

Pro připomenutí čtenářům, jaké je poslání azylového domu a ev. kritéria pro přijetí klienta?

Posláním Krizového centra pro matku a dítě v Kostelci je pomoci uživatelům překlenout tíživou životní situaci, získat dovednosti pro samostatný život v přirozeném prostředí a převzít zodpovědnost za vlastní život. V souladu se zákonem o č. 108/2006 o sociálních službách poskytujeme uživatelům

(matkám a otcům s dětmi): ubytování (po dobu zpravidla nepřevyšující 1 rok)

- umožňujeme uživatelům celkovou hygienu těla
- vytváříme podmínky pro zajištění úklidu, praní a žehlení osobního prádla a výměnu ložního prádla
- poskytujeme pomoc při zajištění samostatné přípravy stravy
- pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů uživatelů a obstarávání osobních záležitostí
- pomoc při obnovení nebo upevnění kontaktu s rodinou a pomoc a podporu při dalších aktivitách podporujících sociální začleňování osob, včetně uplatňování zákonných nároků a pohledávek

kontakt pro případné uchazeče: telefon do Krizového centra 385 725 063

e-mail: osjihoceskaruze@quick.cz

vše ostatní na www.jihoceskaruze.estranky.cz

MĚSTO HLUBOKÁ NAD VLTAVOU VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

TRADIČNÍ SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

ve středu 25. listopadu 2015 od 14.00 hodin

v hotelu Parkhotel Hluboká nad Vltavou

PROGRAM:	1. Zahájení
	2. Kulturní vystoupení dětí Základní školy
	3. Proslov starosty města, dotazy
	4. Seznámení se sociální problematikou, dotazy
	5. Občerstvení, hudba k tanci a poslechu
	Odjezd autobusů v 18.30 hodin

Odjezdy z autobusových zastávek:

Hroznějovice	13.00	Jeznice	12.45
Kostelec	13.10	Purkarec	12.55
Líšnice	13.15	Munice náves	13.10
Poněšice	13.20	Zastávka u Parkhotelu pro vystoupení	
Záměstí U Pulců	13.30	Zvolenovská	13.25
Záměstí u mostu	13.35	Bavorovice u hospody	13.35
Příjezd k Parkhotelu	13.40	Příjezd k Parkhotelu	13.45

Pozvánky od Záviše

11.–15. 11. Svatomartinská husa

(jako každý rok přijďte ochutnat husu společně se Svatomartinským vínem)

14.11 - Country večer

(hraní ve stylové vinárně Šatlava)

17.–22. 11. Slovenská kuchyně

(přijďte ochutnat speciality slovenské kuchyně)

25.–29. 11. Vepřové hody

(domácí zabijačkové hody)

Přijměte naše pozvání do hotelu Záviš z Falkenštejna!

Desetiletí oprav v Domově U Zlatého kohouta

Na konkrétní detaily jsme se zeptali ředitele Domova důchodců na Hluboké, pana Jiřího Slepíčky.

Vaši pozornosti jistě neujde, že poslední etapa úprav venkovního zázemí areálu Domova, které se dotýká prostoru u Masarykovy ulice, právě začala.

Za posledních deset let procházel domov důchodců na Hluboké rozsáhlou a důkladnou rekonstrukcí. Byla nutná, protože provoz v podobných zařízeních si žádá fungující vybavení, aby péče o seniory byla zajištěna v potřebném rozsahu. V celé budově byly koupelny upraveny jako bezbariérové a jsou nově vybaveny, kompletně byla rekonstruována centrální koupelna a prádelna v přízemí. Opravou prošla výdejna stravy. Z prostoru bývalé prodejny v přízemí vznikla příjemná společenská místnost – s domácím kinem a navíc s kuchyňkou, kde se realizují seniorky, které rády a dobře pečou. Z menší klubovničky nahoře v patře bude upravena místnost pro bohoslužby, která dosud chyběla.

Terasa na střeše funguje rovněž ke spokojenosti obyvatel domova. Zateplení budovy bylo provedeno kompletně včetně stropů a střech. Opraveny byly lodžie. Na střeše jsou připraveny konstrukce pro solární kolektory, snad na ně dojde v příštím roce. Město podává žádost o grant, fotovoltaika i solární panely budou v grantové výzvě, pokud by došlo k realizaci, znamenalo by to další úsporu pro provoz budovy.

Všechny možnosti, které bylo možné využít, byly využity, dům je opraven, a město pro to udělalo vše, co bylo možné. Samozřejmě všichni víme, že rekonstrukce za plného provozu s sebou nese vždy omezení a nepříjemnosti, je tedy úctyhodné, že jak personál, tak obyvatelé Domova vše zvládají.

Venkovní zázemí za domem bylo realizováno z prostředků města i sponzora (ČEZ). Kondiční venkovní pomůcky už jsou využívány, vzbudily zájem. Klienti cvičí pod dohledem zaměstnanců Domova, ostatní obyvatelé města je samozřejmě mohou využívat rovněž, slouží ve prospěch všech. A nyní s ukončením turistické sezóny nastává poslední etapa, se kterou bude souviset bourání, ale i znovupostavení domu Souchů, který bude obnoven ve stejném stylu. Do ulice zůstane štít domu Souchů stejný, možná bude trochu snížena střecha, paní arch. Polcarová vše navrhla tak, aby nic nekazilo ráz ulice a vše zůstalo, jak byli hlubočtí zvyklí. Zde pak bude místo pro arteterapii, možnost aktivního prostoru, otevřeného nejen pro klienty Domova, ale i pro všechny, kteří se v tom relaxačním prostoru budou chovat slušně.

Dokončení zázemí Domova důchodců

Odbornou odpověď na následný průběh posledních úprav zázemí Domova seniorů na Hluboké jsme získali ze stavebního odboru města. Projekt připravila Ing. arch. Dagmar Polcarová a architektonické pracoviště A+U Design, s. r. o.

Město Hluboká již několik let postupně buduje zázemí Domova důchodců. Dosud byla dokončena spodní část bezbariérového prku navazující na objekt Domova důchodců, jsou zde umístěny okrasné rostliny, záhonky s bylinkami, lavičky a nově i cvičební stroje, vše viditelné z Masarykovy ulice. Pro dokončení zázemí chybí horní část, na které v současné době stojí zbytek bývalého statku č. p.79. Tato stavba je bohužel v takovém technickém stavu, který neumožňuje jeho další využití (rozměry, vlhkost, statický stav a pod.)

Součástí návrhu třetí, závěrečné části revitalizace areálu domova je výstavba objektu ergoterapeutického a relaxačního zázemí obyvatel domova. Objem stavby bude prakticky totožný se stávající budovou, respektováno bude i tvarosloví štítu orientovaného do Masarykovy ulice, reflexující charakter původní zemědělské usedlosti.

Uvnitř domu bude umístěna ergoterapeutická dílna s nezbytným sociálním zázemím.

Směrem jižním, do zahrady, se bude objekt obracet prosklenou otvůrkou stěnou.

Bourání právě začíná, finanční prostředky jsou nárokovány na příští rok, takže do letní sezóny by mělo být definitivně hotovo.

Klienti domova se už těší, kontrolují, co se děje a diskutují, jaké to bude, až bude vše hotovo. Venkovní regenerační zázemí se jim zamlouvá, vše je bezbariérové, na bylinkových záhonech sami pěstují bylinky, cibulky, a kuchařky si odtud berou pažitku do kuchyně. V Domově jsou připravovány jenom snídaně, jinak kapacita kuchyně, zázemí, sklady, by na kompletní stravovací provoz nestačila. Celodenní strava je potřeba 365 dní v roce, obědy, svačiny, večere, i druhé večere pro diabetiky, je zajišťována dovozem jídel z kuchyně menzy VŠ v Budějovicích. Zkušenosti jsou dobré, dostatečná nabídka diet, obědy spolehlivě dováží paní Kotvaldová městským autem. Služby, které fungují, není třeba měnit. V tomhle směru jsou prý v Domově spokojeni a poznámky či požadavky k stravování prý bývají akceptovány.

V současné době byl rovněž dostaven uzavíratelný přístřešek pro kontejnery na odpad, včetně chlazené schrány nebezpečného odpadu – je nutné vyhovět přísným hygienickým normám této oblasti. Požadavků na provoz veřejných budov je hodně. Chodí inspekce, předpisy nutno dodržovat.

A jak se tady žije našim seniorům? Stáří s sebou někdy bohužel nese neduhy a ne každý člověk je takový optimista, aby všechno snášel trpělivě a s dobrou myslí. O to vítanější jsou chvíle, které přinesou rozptýlení a zábavu. Seniori navštěvují rádi divadelní představení našich spolků. Do Domova chodí muzicírovat pan Hanuš spolu s panem Piskačem a paní Pečenkovou, písničky pokaždé přinesou radost. Byla zajištěna návštěva obory, ale přišlo, a tak byla odložena – místo toho se posedělo s hudbou a snědly se napečené štrůdlí. Ale naplánovaná exkurze do daňčí obory u pana Řehoře se určitě uskuteční. Pan Houška odveze autobusem, pan Dvořák zase vláčkem do zoo. Občas se pečou klobásky. Nicméně léto bylo tak horké, že letní aktivity se trochu omezily – ale jinak Hluboká nabízí spoustu možností.

Kavárničky jsou v dosahu, kolem Domova chodí spousta turistických výprav, někdo prostě rád pozoruje cvrkot a někdo zase spíš zajde do ústraní zahrady, někdo rád posedí nahoře na terase a pohoupe se v houpačkách.

Života běh je zkrátka potřeba trochu zkrášlit a osladit. Se štrůdlem chutná káva mnohem líp. V Domově jsou pilné kuchařinky – pekařky, které upečou spoustu vánočního cukroví – už se to zase blíží! Pro všechny klienty domova napečou vánoční cukroví, které potěší – malý sladký balíček spolu s nějakou kosmetikou pak zaručí, že všichni dostanou sladkého Ježíška. Právě pohodlnou možnost kuchaření umožnilo zázemí společenské místnosti – krom toho se tu promítají filmy, poslouchá hudba, čte se z knih...

V letních měsících tak bude možné budovu využít pro relaxaci jako otevřený altán.

Poloha při Masarykově třídě vybízí i k pořádání společenských akcí určených nejen obyvatelům domova, ale všem obyvatelům města, jako jsou výstavy, workshopy, hudebně zábavní produkce apod.

Foto: Facebook města

Přístaviště na Vltavě u Českých Budějovic hlásí hotovo

■ Purkarecké přístaviště otevřeno

8. října 2015 se završila výstavba sítě veřejných přístavišť na nové vodní cestě mezi Českými Budějovicemi a Týnem nad Vltavou otevřením přístaviště Purkarec na Hněvkovické přehradě. Nyní tak mají osobní lodě i hausbóty možnost bezpečně přistát v každé zajímavé obci podél vodní cesty. Investorem stavby bylo Ředitelství vodních cest ČR.

A plavbou ke kříži na skále u Vltavy se rozloučili zaměstnanci Ředitelství, hosté i náhodní pocestní na parniku cestou z Purkarce. Byl mlhavý podvečer, připomínající spíše plavbu po londýnské Temži. I tak ale plavba navodila romantiku na mírně zelené hladině – letošní tropické léto dalo vodám zabrat. Okolí Vltavy na cestě z Hluboké do Purkarce je podmanivě krásné. Nevím, jestli se kochají ryby a rybáři, ale kochat se z plavidla je opravdu moc příjemné. Pár hřejivých slov pronesl farář pan Donnerstag, připilo se vodou nebo vínem a nad setmělou hladinou zazářil malý ohňostroj.

Vltavu v říjnu zavřeli tradičním pochodem do Purkarce i Hluhoáci. Nastane zima, a hladinu možná na čas sevře led.

Tak zase na jaře – na vodě...

„Vodní cesta bez přístavů a přístavišť je jako železnice bez nádraží a zastávek. Jsem rád, že dnes můžeme navštívit několikaletý program budování přístavišť na nové jihočeské vodní cestě a kvalitou se tak přibližujeme evropským řekám a kanálům, na které mnoho Čechů jezdí za rekreací,“ prohlásil ředitel Ředitelství vodních cest ČR Lubomír Fojtů. „Oproti loňskému roku hlásí plavební komora Hluboká n.V. o 70 % více proplavených lodí, narůstá i České Vrbné. Přístav na Hluboké má za sebou první zaváděcí sezónu, kdy zejména v její druhé polovině pohyb v přístavu citelně vzrostl. 13 lodí mělo své místo rezervováno po celou sezónu, potěšitelný je start první půjčovny, další lodě sem připlouvaly na návštěvu. Zásadní změnu čekáme od sezóny 2017, kdy poslední překážka v podobě jezu Hněvkovice u Týna nad Vltavou už nebude bránit volné plavbě na Orlík a stovky lodí z přehrady vyrazí směrem k metropoli jižních Čech,“ dodal.

Nové přístaviště má 50 m dlouhé plovoucí molo z železobetonových plováků vyplněných polystyrenem, jako osvědčené konstrukce na Vltavě. Přístup je pomocí bezbariérové rampy přímo od kostela v centru Purkarce. Molo je ukotvené k ocelovým sloupům (zvaným dalby) tak, aby odolalo povodním i zámraze hladiny. Obdobně jako jinde je k dispozici připojení lodí na elektrickou energii. Přístaviště slouží jako zastávka pro osobní lodě, malá plavidla a hausbóty zde mohou stát nejdéle 48 hodin, přečkat noc a navštívit obec i okolí.

Přístaviště vznikalo v úzké spolupráci s městem Hluboká nad Vltavou, jehož je Purkarec součástí. „Město se na stavbě podílelo přístupovým chodníkem, bezprostředně vedle začíná nádherná cyklostezka podél Vltavy na Hlubokou, takže zde se ideálně plavba propojuje s turistikou a sportem. Purkarec je historická voražská obec, dnes se opět stává střediskem plavby,“ prohlásil starosta města Tomáš Jirsa. „Je krásný pocit, když na hladině postupně přibývají další a další lodě a turistický ruch tak dostává nový impuls. Spolu s letos otevřeným přístavem na Hluboké získává plavba potřebnou infrastrukturu a nyní je na podnikatelích, jak této příležitosti ve svých službách využít,“ dodal.

Stavební práce zde byly zahájeny v lednu letošního roku, během snížené hladiny přehrady se do skály ukotvily masivní sloupky a poté bylo během jara a léta zkompletováno vlastní molo. Vítězem výběrového řízení na provedení stavby se stala firma METROSTAV, a. s. Celkové náklady dosáhly 21,7 mil. Kč a byly financovány z rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury.

V roce 2016 se pak kapitáni lodí mohou těšit na novou provozní budovu se zázemím v přístavu Hluboká, přístav České Vrbné ještě doplní jeřáb na vytahování plavidel až do výtlaku (hmotnosti) 10 tun a tankovací stanice nafty a benzínu. Právě se dokončuje výběrové řízení na modernizaci rejd plavební komory Kořensko, která je na cestě z Týna nad Vltavou směrem na Orlík. Zde už od jejího dokončení v 90. letech chybí bezpečné stání lodí pro vyčkávaní na proplavování plavební komorou, které musí zůstat uprostřed řeky na motorech. Příští rok se dočkají nejen rozšířeného vjezdu k plavební komoře, ale také bezpečných úvazných prvků na ocelovém mole a nábrežní zdi.

RYBÁŘSKÉ SLAVNOSTI 2015

Jihočeský kraj

 JADERNÁ ELEKTRÁRNA TEMELÍN
SKUPINA ČEZ
PARTNER PROJEKTU ORANŽOVÝ ROK 2015

Již po deváté proběhly v den státního svátku 28. října 2015 rybářské slavnosti, tentokrát na hrázi rybníka Bezdrev. Po prvním zátahu byly slavnosti zahájeny místostarostou města Ing. Pavlem Dlouhým a ředitelem Rybářství Hluboká CZ, s. r. o. Ing. Vladimírem Kaiserem, kteří pohovořili o dlouholeté rybářské tradici v našem městě a o blízcím se 10. výročí konání slavností. K poslechu zahrála Malá kapela Pavla Havlíka a o gastronomický zážitek se postaral kuchař Martin Fikota ze společnosti Catering bez hranic. Jednou z oblíbených činností v rámci bohatého programu je již tradičně pasování významné osobnosti do cechu rybářského. Tentokrát byl poctěn bývalý ředitel JE Temelín Ing. Miloš Štěpanovský a majitel stylové restaurace Solidní šance p. Michael Macháček. O druhovém složení rybníka Bezdrev a dalších podrobnostech týkajících se oboru rybářského a vodohospodářského nás poučil mistr odborného výcviku SŠ rybářská a vodohospodářská Jakuba Krčina Třeboň pan Jan Mraček. Organizace slavností se opět chopilo Centrum volného času Poškolák Hluboká nad Vltavou, o. s.

Akci finančně podpořila společnost ČEZ, a. s. v rámci programu »Oranžový rok 2015« a Jihočeský kraj.

Společenské setkání v Kostelci

Osadní výbor v Kostelci přichystal pro své starší spoluobčany společenské setkání. V budově bývalé školy připravil občerstvení a program. K realizace akce napomohl nejen sponzorský dar Čezu v rámci Oranžového roku, ale aktivně pomohli mladí hasiči. Děti přednesly básničky a vlastnoručně pro hosty vyrobily malé dárky. Všechny přítomné ženy dostaly růži pro ženy jako galantní pozornost. Během občerstvení všechny potěšila muzika, pan Sobišek se svým kamarádem zahráli oblíbené písničky. Přestože je Kostelec nevelká osada, přišlo hodně hostů. To zase potěšilo organizátory, protože je to důkaz toho, že jejich snaha byla oceněna a že organizované setkání přivítali penzisté s vděčností. Ohlasy byly více než pozitivní. Pro osadní výbor je to potvrzení dobrého nápadu, a rozhodně s podobnou akcí budou počítat i napřesrok.

Foto: Facebook města

Foto: Facebook města

ODHALENÍ LAVIČKY PŘÁTELSTVÍ

V úterý 27. října 2015 přijela »delegace« z německého partnerského města Neustadt an der Aisch v čistě pánské sestavě slavnostně odhalit lavičku přátelství. Je tomu rok, co ji přivezli a dočasně uložili v prostorách Podniku místního hospodářství, kde čekala na dokončení přístavu, kam byla letos v říjnu umístěna. Její dvojče najdeme ve městě Neustadt v aleji Jean Paula. Jak uvedl ve svém proslovu místopředseda Spolku přátel Hluboké, pan Rudi Mach spolu s autorem lavičky p. Wernerem Wagenerem, lavička s vyobrazením hlubockého kapra a neustadtského kozla má vítat příchozí a zároveň by měla přispět k lepšímu porozumění mezi Čechy a Němci. Přátelé z Neustadt se také zúčastnili rybářských slavností na hrázi Bezdrevského rybníka a již nyní plánují návštěvu Hluboké při příležitosti oslavy 140let od založení Sboru dobrovolných hasičů na Hluboké.

Poděkování městskému strážníkovi

Nemusíte být zrovna mladá prsatá blondýna, abyste se na Hluboké setkala s rychlou a gentlemanskou pomocí při nesnázích s nepojízdným vozem. Paní Ema Majerová je dáma v nejlepším věku, vlastníci starší, leč solidní automobil – a v něm také postarší baterii. Ta už tak solidní není. Díky Michalu Saitzovi z Městské policie a

jeho rychlému zásahu, byla vyhaslá baterie promptně oživena. Příjemný dojem z návštěvy koncertu tak zůstal zachován, naopak byl ještě umocněn. Paní redaktorka časopisu Schwarzenberského spolku tak líčí svůj zážitek jako jeden z těch, na který se rádo a s vděčností vzpomíná!

Nový návrh webových stránek, newsletter a informační tabule

To jsou výstupy úspěšně dokončeného projektu města Hluboká nad Vltavou, který byl v letošním roce finančně podpořen z Grantového programu Jihočeského kraje.

Cílem projektu bylo využití nových forem informačních a komunikačních technologií na podporu cestovního ruchu v Hluboké nad Vltavou a okolí. V rámci této akce byl vytvořen:

- grafický návrh nových webových stránek vč. struktury
- grafický návrh newsletteru
- grafická příprava a polep informačních tabulí na hlavním parkovišti a u ZOO

Grafický návrh nových webových stránek

Hororoví čerti vystraší Jihočechy

Unikátní průvod alpských čertů a démonů čeká v sobotu 21. listopadu Hlubokou nad Vltavou. Sjede se sem přes sto »krampusáků« především z okolí rakouského Windischgarstenu. Město tak chce vytvořit další lákadlo mimo hlavní turistickou sezónu. Konkurovat tradičnímu Mikuláši s anděly a čerty ale rozhodně nehodlá.

Více než patnáct tisíc návštěvníků očekává Hluboká už za tři týdny. I proto bude průvod pekelných bytostí jeden z nejdelších na světě. Účastníci s těžkými, perfektně propracovanými maskami ujdou přes 700 metrů. Zájem ještě před oficiálním oznámením akce hlásí místní hoteliéři a majitelé restaurací. »Jde nám hlavně o prodloužení turistické sezóny v období mezi koncem října a Vánocemi. Navíc pokračujeme v řadě unikátních akcí pro místní i návštěvníky, pro které by to měl být nezapomenutelný zážitek,« objasňuje důvod strašidelné alpské show na jihu Čech hlavní organizátorka Valerie Chromá.

Kromě města se na unikátní show přímo podílí i třeba místní hoteliéři. Všechny účastníky, kromě jiného, ubytují zdarma. Na pořádání akce a dopravu stovky čertů finančně přispěly i firmy. »Turistický ruch v našem okolí podporujeme dlouhodobě. A tohle je skvělá příležitost. Jen ale doufám, že děti nebudou budit děsivé sny,« vysvětluje za sponzory Petr Šuleř ze Skupiny ČEZ.

Město navíc rozhodně nehodlá konkurovat české mikulášské tradici. »Naopak, akci pořádáme jindy a chceme, aby lidé měli srovnání. Aby si potom užili našeho hodného Mikuláše s čerty, kteří jsou ve srovnání s těmi alpskými spíš pohádkoví. A hlavně, aby se naladili na konec roku,« upřesňuje Valerie Chromá.

Vážení spoluobčané,

dne 21. 11. 2015 (sobota) budou uzavřeny ulice Horní, Bezručova, Česká, 28. října a část ulic Masarykova a B. Němcové z důvodu konání předvánočního pochodu skupin Krampus. Uzavírka bude od 14:00 do 19:30 hod. Prosíme Vás tímto o včasné přeparkování Vašeho automobilu z ulice Masarykova. Ostatní výše zmíněné ulice nebudou průjezdné, ale mohou po celou dobu konání sloužit k parkování.

Omlouváme se Vám za způsobené komplikace. Věříme, že Vám tyto nesnáze vynahradíme ochutnávkou tradiční alpské předvánoční kultury.

Za pořadatele s úctou Valerie Chromá

Čerti Krampus

Krampusové jsou horská strašidla, která se objevují hlavně v období Adventu. Jde o předkřesťanskou tradici, která vznikla v rakouských Alpách a postupně se rozšířila do okolních zemí.

Alpský folklór se postupně vyvinul v přehlídku uměleckých děl. Děsivé masky jsou ručně vyřezávané z lipového, nebo borového dřeva a ručně malované. Na každé jsou připevněné rohy muflonů, kamzíků, beranů a koz. Kožichy jsou šity z pravé kůže horských koz nebo ovcí.

Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné přípravy

Střední odborná škola elektrotechnická si za dobu své dlouholeté působnosti na jihu Čech vybudovala významné postavení ve výuce žáků odborně připravených pro praktickou činnost v oblasti elektrotechniky.

Mezi obory, které jsou různě náročné, existuje prostupnost – žáci se slabším prospěchem ve studijním oboru mohou přestoupit na méně náročný učební obor obdobného zaměření, naopak velmi dobří žáci tříletých oborů mohou přejít do oboru studijního.

V současnosti škola nabízí ucelené spektrum studijních a učebních oborů silnoproudých a slaboproudých, informační technologie, také nástavbové studium a celoživotní vzdělávání dospělých.

Čtyřletý studijní obor Informační technologie poskytuje technické vzdělání v oblasti elektronických počítačů s využitím moderních komunikačních technologií. Je vhodný pro uchazeče, kteří se zajímají o programové vybavení počítačů, programování a počítačové sítě. Ve výuce je samozřejmostí každodenní využívání výpočetní techniky a internetu.

Další čtyřletý studijní obor Mechanik elektrotechnik – počítačové, řídicí a zabezpečovací systémy nabízí vzdělání v oblastech spojených s návrhy, výrobou, montáží, testováním a obsluhou elektrotechnických zařízení, elektrických strojů, přístrojů a rozvodných sítí a elektronických systémů z oblasti automatizace, měřicí a regulační techniky, spotřební elektroniky a elektronických sítí.

Nabídku tradičních tříletých učebních oborů Elektrikář a Elektrikář – silnoproud, zaměřených na instalaci elektrických rozvodů, zabezpečovacích systémů, opravy a instalaci nejrůznějších elektrospotřebičů a práci s výpočetní technikou, doplní v následujícím školním roce nový učební obor Elektromechanik pro zařízení a přístroje, který nabízí vzdělání v oblasti měřicí a regulační techniky, průmyslové automatizace a sdělovací a zabezpečovací techniky.

Absolventům tříletých učebních oborů, kteří mají zájem rozšířit si vzdělání, poskytuje škola možnost dvouletého denního či tříletého dálkového nástavbového studia oboru Provozní elektrotechnika, který je zakončen maturitní zkouškou.

Zájemci z řad studentů mají možnost získat na naší škole tyto mezinárodně uznávané certifikáty:

Eurcert – mezinárodně uznávaný certifikát, který držitel dokládá úroveň znalostí a dovedností v elektrotechnice (pro žáky oborů Mechanik silnoproudých zařízení a elektrikář).

Akademie Cisco – výuka odborníků pro návrh, budování a správu počítačových sítí.

ECDL – možnost získání »řidičáku na počítač«.

Na faktu, že škola nabízí svým studentům široké možnosti uplatnění na trhu práce, se výrazně podílejí rozhodující partneři v regionu, jimiž jsou společnost E.ON, ČEZ – Jaderná elektrárna Temelín, ČEPS a další. Proto také poptávka po absolventech naší školy zdaleka převyšuje nabídku.

Uchazeči o studium si mohou naši školu prohlédnout v rámci dnů otevřených dveří **28. 11. 2015 v době od 8 hodin do 13 hodin nebo ve dnech 19. až 22. 1. 2016 od 9 do 17 hodin**. Pokud by někomu nevyhovovaly dané termíny, je možná také individuální prohlídka na základě předchozí telefonní domluvy.

Do lesa s lesníkem

V úterý 15. září 2015 se konala akce Do lesa s lesníkem, kterou pořádá Nadace dřevo pro život. V tomto školním roce proběhla ve Staré Oboře u Hluboké nad Vltavou ve spolupráci s Lesy České republiky, s. p., A. W. Faber – Castell Česká republika, spol. s r. o. a společností Wotan Forest, a. s. Akci finančně zaštilo Ministerstvo zemědělství České republiky.

Na akci byla kromě žáků z 5. tříd naší základní školy pozvána i Základní škola Pohůrecká z Českých Budějovic. Program si pod korunami stromů vyzkoušelo skoro 90 dětí společně se svými pedagogy. Přítomní lesní pedagogové všem během dne ukázali každodenní práci lesníků, kterou si děti mohly samy vyzkoušet a společnost A. W. Faber – Castell umožnila dětem vyrobit a ozdobit si vlastní pastelku. Na závěr děti obdržely malý dárek a pochutnaly si na sladkém pohoštění.

Mgr. Aneta Svobodová

Mateřské centrum

Dobrý den, ahoj všem,

na vědomost se dává, že naše »Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou« se částečně do dalších rukou dostává.

Předsedkyně, Helča Chourová, se nyní z »maminky« stala »pracující« a její místo bylo nahrazeno jinou maminkou, takže současné vedení vypadá následovně:

- předseda - Tereza Kovačová (dříve Helena Chourová)
- místopředseda - Hana Machartová (zůstává)
- hospodář - Petra Skalická (zůstává)

Rády bychom Helče poděkovaly za její přínos pro MC a budeme se snažit, abychom i my pokračovaly na dobré cestě našeho, ale hlavně vašeho, mateřského centra.

Těšíme se na nadcházející setkávání popř. spolupráci s vámi a pokud budete mít cokoli na nás, tak neváhejte a kontaktujte nás.

Děkujeme a přejeme příjemné podzimní dny,

Tereza Kovačová

MC Hluboká nad Vltavou

<http://www.mc-hlubokanadvltavou.estranky.cz/>

Dušičky

Vzpomínka na zemřelé.

Jsme doopravdy ztraceni, když už na nás po smrti nikdo nevzpomíná? Ano, zřejmě jsme. A je jedno, jestli jsme zemřeli jako pohané, křesťané, židé nebo bezvěrci.

Tento čas, tedy přelom října a listopadu, se slavil odjakživa už v pohanských kulturách.

Ve starém keltském kalendáři se slovem Samhain označoval měsíc listopad, přesněji řečeno první tři týdny tohoto měsíce. Byla to doba, kdy byly otevřeny brány mezi světem živých a mrtvých. Duše zemřelých mohly navštívit pozemský svět a naopak živí mohli navštívit podsvětí.

Připomínání zemřelých předků má důležité místo i v judaismu, protože uchovávání paměti a propojení generací je v podstatě ústředním prvkem židovské tradice. V židovském kalendáři ale není nějaký výrazný den, kdy by se mělo speciálně vzpomínat na mrtvé, protože se na ně tak trochu vzpomíná stále. Každý dospělý by měl pravidelně odříkávat kadiš, známou aramejskou modlitbu, za svého zemřelého otce a zemřelou matku, a měl by to dělat po celý svůj život.

Židé na hrob místo květů dávají kamínky. Je to proto, že v Palestině je tvrdá půda a v dobách Starého zákona bylo často velmi těžké vykopat hrob. Když někdo zemřel, tak ho položili na zem, a aby mrtvolu nerozdrásala dravá zvěř, tak ji přikryli kamením. A když šel okolo poutník, na místo přidal další kámen. Dnes už na židovských hřbitovech není problém s divou zvěří, zůstal ale zvyk dávat na hrob kamínky.

Skrze tisíciletou protizhkovskou nenávist, se kterou se lidstvo nebylo schopno vyrovnat, každý člověk nese svůj díl viny na všech těch mrtvých, na plynových komorách, na konečném řešení. A ani středověké pogromy nepatří jen vzdálené minulosti, jak by se na první pohled mohlo zdát. Byly i v Čechách, byly i v nedalekých Budějovicích... i když český antisemitismus je přirozeně tak nějak rozpačtější a umírněnější, jiný než antisemitismus národů, které se projevují razantněji a přímočařeji.

Židovské osídlení je na Hluboké doloženo kolem roku 1645, náboženská obec se ustavila do konce 17. století. V roce 1724 je evidováno 8 rodin. V prostoru dnešní Tyršovy ulice stálo 5 domů, vystavěných vrchností pro židovské nájemce – v jejich blízkosti vznikla místo modlitebny, umístěné v jednom z domů, roku 1907 klasicistní synagoga. Za druhé světové války byl interiér zcela zničen a německá armáda v ní měla dílny. Od roku 1945 patřil objekt Církvi československé husitské, v roce 2006 byl prostor zakoupen Pražskou diecí.

Židovští občané žili v klidných vztazích se svými hlubockými sousedy až do roku 1939. Začátkem německé okupace nastala hromadná deportace židovských rodin do hrůzy koncentračních táborů. Po skončení druhé světové války se žádný z nich už na Hlubokou nevrátil.

Historie památku na židovské obyvatele Hluboké ale zcela nesmazala. Židovský hřbitov u nás zůstal

Foto: Jan Pírgl

zachován. Hlubocký židovský hřbitov, jenž má dnes rozlohu 1275 m², byl založen někdy v polovině 18. století. V 19. století byl rozšířen, došlo k úpravě břehu rybníka a rozšíření plochy hřbitova téměř na dvojnásobek. Dochovalo se necelých 190 náhrobních kamenů, z nichž řada je pozoruhodným příkladem barokních i klasicistních náhrobků. Nejstarší dochované je datován rokem 1750. Pohřby se zde konaly do roku 1942. Někteří němečtí občané za okupace pokáceli náhrobky. Vandalové udělali své později. Celý areál pak pustl, a teprve rekonstrukce, která proběhla zásluhou Nadace pro rozkvet kulturních dědictví v roce 1993 vrátila místu důstojnou podobu. Plocha hřbitova vyčištěna od náletové vegetace, byly postaveny všechny povalené náhrobky a opravena ohradní zeď kolem hřbitova. Význam hřbitova tkví mimo jiné v tom, že zde byli pochováni Židé z širokého okolí – z Českých Budějovic, Rudolfova a Borovan, tedy z míst, která vlastní izraelitský hřbitov neměla.

Když vejdete na hřbitov kovovou branou, je po vaší levé ruce starší část, na níž jsou náhrobky otočeny k příchozím »zady«, čelní nápisy směřují k zadní zdi. Pravá část je mladší, mění se vzhled náhrobků, jazyk (od hebrejštiny k němčině, a dokonce také k češtině), ale hlavně orientace – náhrobky vpravo jsou obrácené, než po levé straně.

Nacházejí se zde různé typy náhrobních kamenů – tzv. macev, vodorovný náhrobek se nazývá tanceva.

A ještě malý dovětek.

Tento článek by nevznikl, nebýt návštěvy rabína pana Mayera a jeho ženy Hany v létě na Hluboké. Díky jejich setkání se starostou Tomášem Jirsou a ochotě paní Mayerové jsem získala kontakt na překladatele z hebrejštiny pana Haidlera. A díky jemu vám mohu představit některé vybrané náhrobky a poselství z dob minulých.

Den po návštěvě rabína pana Mayera, jeho ženy a jejich přítele, se na u našeho židovského hřbitova objevila stavební firma a začala opravovat zeď i poničené kameny. Náš pan starosta zjistil, že akci

platila MATANA a budějovický magistrát z jakéhosi grantu. Pan starosta shodu dobrých náhod přisuzuje tomu, že znovu po 75 letech navštívil rabín tento hřbitov.

A k téhle shodě dobrých okolností se hodí i zamyšlení paní Hany Mayerové:

Se zázrakem to je tak, že se přirozené věci dějí v čase, který není tak úplně obvyklý, proto si jich všimneme. Události mohou být celkem obvyklé, ale jejich souvislost z nich činí něco neobvyklého, chtěli zázrak. Každý den je zázrak, každé nadechnutí je zázrak, jen si to vždycky neuvědomujeme. Setkávání jsou zázrak. Možná v poslední době věnujeme málo pozornosti času a sledu událostí a prožitků, ale více stavbám, místům, prestižím, hodnotám, které lze ocenit, pojmenovat. Jsou ale příliš křehké, zatímco čas je tu stále a je symbolem Boží přítomnosti ve veškerém dění.

Hebrejské epitafy na náhrobních Hlubockého židovského hřbitova

Překlad: Jaroslav Achab Haidler

- Povšimněte si vždy čísla hrobu, jména zemřelého, epitafu, ale hlavně charakteristik, které přiblíží nejen jednotlivé životních příběhů sepnaté do pár řádků, ale osvětlují nám také židovskou filosofii a víru.
- Vysvětlivky jsou psané proložené.

Hrob 006 Seligman

פנ

יגל יום ג בא בסלו תקסח
הכביה שניא דשניא ממנינה
היא גברא יקרא מפורס
לשבה בכל אתר ומדינה
הקצין והגדיב ה זעליגמאן
בה אשר לעמל שחלך לעולם

Sem uložili toho, jenž svoji životní jiskru vyslal k Výšinám / třetího dne po sobotě, 21. kislev 5568

Foto: Jan Pírgl

(22. 12. 1807); / Ustavičný nárek nad tím, že jsme pozbyli své velikosti, / neboť on byl vzácným rekem Ducha a proslul svým / věhlasem na všech stranách a po všech krajinách...

Reprezentativní majceva, připomínající ustrojenou tóru, v koruně rostlinný motiv, voluty a náznak oparochetu. Epitaf: v hebrejštině mišny a talmudu.

007 Malka

Svoji jiskru života vyslala k Výšinám prvního dne po sobotě dne 7. adar 5567 (15. únor 1807) / A nazvali to místo Dubem nárků... (parf.) / Pozdvihněte hlas nárků nad dcerkou, kterou uložili / vedle jejího otce. Aj, běda té nádhře, / která nyní tleje v zemi, škoda té panny hodné chval / vzácného původu (z rodiny vznešené), totiž / paní Malky, dcery duchovního knížete / rav Seligmana Lämmela, která odešla do svého světa / (tanceva)

Dcera Seligmana (nr 06) má náhrobek prostší, deska je zahlobená, v koruně tvarovaná do prolomeného oblouku, reliéfní písmo. O to bohatší je samotný epitaf, používající také hebrejštinu talmudu. Aluze tradičních textů jsou víceméně standardní (Hoj šofra...)

009 Anšil

Raduj se mládenče v mladosti své z toho, že ti / na Výsostech připravili svatební baldachýn. Vznešený / se kochá tvou přecistou duší a sám tě bude vyučovat... /

Poměrně pozdní pohřeb – úmrtí ve čtvrtek, pohřeb až následující pondělí... důvodem mohlo být cokoli, vzdálenost, čekání na příbuzné – žádný svátek vyjma soboty / do tohoto období nevpadá.

011 Gitl

Sem uložili / ženu, jejíž cesty byly cestami laskavosti. / Ženu dbalou micwot Chanah, která / odešla rychle

a nečekaně. Ke svému lidu / byla připojena druhého dne po sobotě dne / 24. tišri 5591 / paní Gitl, choť váženého / Ajcika Fischera (tanceva)

Biblické aluze: darchej noam (prv 3:17) zmínka o ženských micwot Chanah: chala - oddělování těsta při pečení chleba nida - rituální cudnost a čistota hadlakat - zapalování svítek a šabatové povinnosti pozn: krásný obrat - odešla nečekaně...ke-paam be-faam neespa (doslova: v okamžiku jako mžiknutím byla připojena...) náhrobek tvarově naznačuje dva sloupy - stromy života, polychromie, naivní kamenický rukopis

012 Jicchak

Ryzí člověk, chodíval bezúhonně. / »Sytý« potomků a sytý dní, mnoho dobrého / nezažil, příliš klidu si neužil, nejídal pokaždé / v radosti a celý jeho životaběh byl plný bolesti...

013 Ajzik

I vyšel Jicchak v zadumání do polí (parf.), aby rozdal milodary / chudým. Ušlechtilý člověk, jenž chodíval vždy bezúhonně / a jeho skutky byly příkladně věrné Nebesům. Jídal z výtěžku / svých dlaní po všechny své dny, rav Ajzik z Hosína *Náhrobek v tomto případě koncipován jako Mojžíšovy desky zákona (dva piloblouky). Protože vlastní epitaf je psán na obou »tabulích« po rádcích. Jemně naivní dekorativní prvek v horních obloucích »tabulí«*

017 Jehudit

titul.: iša chašuva – vážená paní / Jehudit Sachs ze Sedlece / p. t. Její ruce byly vždy připraveny konat dobro a hájit je. / Své děti vedla ke studiu tóry / a sama pokojně spěchala všemi jejími cestami. / Konávala laskavé skutky (devarim) a práh svých retů

udržovala / v nevině čistotě, až nakonec svobodně a uvolněně vydechla / svou životní jiskru, aby přijala svoji odměnu. / Pravidelně dodržovala púst be-hab, a jako jasné slunce / opustila tuto zemi a povznesla se výše, nesouc si v náručí / ovoce svých ušlechtilých vlastností

Náhrobek jihočeského typu, shodný s nr. 16 (její bratr Moše), ale výstavnější. Jak zpracováním, tak i vlastním epitafem obsahujícím nádherné obraty a počátečními znaky řádků tvořícím kryptogram Jehudit. Zemřela dříve než její bratr Moše. (1832); Pozoruhodná je i výslovná zmínka, že držovala púst be-hab (pravidelný púst v pondělí a ve čtvrtek). Podobně jako na náhrobku jejího bratra Moše je v dekorat. p. t. motiv hvězdice.

018 Sara

Příběh – zemřela i s dítětem při porodu dosl. bi-kšuta vi-lidata – když se jí přitížilo při porodu / vyšla jiskra jejího života, neboť zemřela nejen ona, ale i plod života jejího (pri vitnah)

019 Tirca

lakonická ale krásná eulogie: ha-iša naama, ejn bah šemec u-fgima... laskavá bytost, bez poskvrnky a kazu

025 tři sestry

Hier ruhen drei Schwestern Hermina, Flora und Bertha Sachs, gestorben den 21. November, / 1. December u. 6. December 1869. Friede Ihrer Asche.

Hebrejský epitaf je úpěnlivější: Tři sestry – Malka, Fradl a Debora...

Zub času je nenadále přivedl ke skončení v jejich mladičkém rozpuku ve věku jednoho a tři let se na ně zpupně obořil zlou ranou! A tento kámen je jejich pomníčkem a památkou na všechnu tu trojí něžnou lásku k žalu jejich rodičů rozdrčenou v prach, totiž na dcerky rav Abrahama Sachse...

032 Josef

Vydechl duši směrem k Výsostem v noci z pátého dne v týdnu, při rozbřesku předvečera šabatu dne 29. we-adar 5532 (3. duben 1772) / Ryzí mezi ušlechtilými, jenž po všechny své dny kráčival cestami Dobra a jeho životaběh / byl vždy věrný Nebesům... Jeho dům byl dokořán pro chudé i bohaté, blízké i daleké. S obrovskou citlivostí a nadhledem (doslova »z výšky hory«) sytíval ze svého krajíce všechny hladové a s usměvavou tváří (sochakat panim) po mnoho let hojně obdarovával potřebné a nuzné. / Jeho skončení dalece převážilo jeho počátek a krátce před smrtí přikázal převést majetek ve prospěch studujících tóru, aby studovali také i ve prospěch jeho památky (dosl.: nišmato) / Rovněž konával ryzí milosrdenství (chesed šel emet) zesnulým a cele se přidržel Panovníka, Živého...

Bohatý a výpravný náhrobek s mohutným symbolem levitské soupravy, (aluze na příjmení a synagogální funkci); Nápis rámuje také dvou sloupy, »dřeva života« tvořené rozkvétajícími bylinami (narážka na vzkříšení). Stejný motiv rostliny vidíme i v samotném levitském džbánu (kad levijim) Epitaf: velice

kultivovaný, cenný navíc narážkou na micwat chesed šel emt (ve zkratce šin*alef), která dokazuje existenci Pohřebního bratrstva anebo podobného charitativního spolku již v dobách života zesnulého.

036 Josef

náhrobek z roku 1772 – shodou okolností naprosto stejně jako nr. 32. Podobný dekor, ovšem daleko starší provedení. Stejně tak i text je téměř doslovný jako u nr. 32. Setkáváme se zde s tzv. maceva šenit (druhým náhrobníkem), kde nr. 32 je maceva šenit a zde u nr. 36 stojíme u náhrobku / původního. Velice vzácná skutečnost – zejména pro samotný fakt, že jsme zde na Hluboké svědky existence stále ještě obou kamenů!!!

037 Chawa

Sem uložili duši rozkošnou (parf. iz 47:8) zde se rozloučila k odpočinutí jedna vzácná perla. / Žena respektující Vzneseného je hodna chval (parf. Ešet chajil) Kdo by dokázal vypočítat všechny její cedakot a laskavé skutky, korunky vřelosti svého chotě a ozdoba svých dětí. Ctnostná a ušlechtilá se navrátila k věčnému životu do domu svého Otce ve svých nejlepších letech. Kdo byl tou perlou? Paní Chawa dcera rav Davida ha-Kohen a manželka váženého pana Barucha Lewi (Luria) (tanceva)

Macejva z kvalitního křemene, reprezentuje tzv. jihočeský typ. dekorativní písmo i vykrajované konce, jakoby symbolizovaly parochet, oponu před stánkem Úmluvy. Kvůli estetickému vzhledu celého nápisu se v některých řádcích využívají tzv. vyplňovací znaky.

038 Reuben

Odešel v dobrém Jménu v předvečer šabatu 19. chešvan a 21. chešvan 5595 (po šabatu) ho pohřbili. / 21. listopad 1834) / Sem uložili ryziho a řádného člověka, jenž po všechny své / dny chodíval cestami Upřímných. Ubohým rozdával ze svého / krajice i vody a jako pádívá jelen i on spěchal sloužit Nebesům; / Jeho celý životaběh byl věrný Nebesům,

protože celou svou bytost i srdce směřoval k Živému... / ... prožil mnoho bouří a nebezpečí, ale své dobré vlastnosti nikdy / neztratil, proto nyní odpočine v pokoji (šalvi šalom) až do chvíle, / kdy sestoupí rosa vzkříšení...

Epitaf: kultivovaný, příjemné aluze na biblické a tradiční pasáže. Stejný typ náhrobku jako u nr. 37, stejná »typografie«.

043 Lea

Skonala v dobrém jménu pátého dne v týdnu, / dne 22. sivan a pohřbili ji v předvečer šabatu 5579 / a zde pak leží bytost vážené paní Lei, dcery / učeného pana Šmuele z Krumeig. / Ctnostná žena, jejíž vzácné jméno bylo dobře známo. / Chudým a potřebným prokazovala milosrdenství. / Jedna z těch, kdo na šábes obstarává (arameizující: man de-tarach) / v předvečer šabatu pokojné pokrmy (dosl. vše potřebné), tak se / jí přezdívalo. Navíc po sobě pozůstává trvalý finanční zdroj, jako / * pidjon (výkupné) za svoji duši. Zkrátka ženu jí podobnou

(parf.) / sotva nalezneš.

Náhrobek již svým dekorem a zpracováním prozrazuje výjimečnou osobnost anebo příslušníka výjimečné rodiny. Je poměrně staršího data (z napoleonských válek), žel částečně poškozený – ačkoli byl nedávno díky Matana, a. s. úspěšně zrestaurován.

Epitaf: stejně výpravny jako samotná macejva.

pozn.: obstarat potřebné pokrmy na šábes – může být míněno doslovně, nicméně zároveň, tak jak překládáme – také obstarat vše potřebné – pak by se jednalo o volnou narážku na tradiční halachické pravidlo: Kdo se nestará již v předvečer šabatu, zůstává o šábesu hladý.

*výkupné za duši – jidišajkt pochopitelně na něco takového nevěří, podobně jako ani na odpustky. Nicméně pravidlo, že pokání, milodar a laskavé skutky dokážou změnit neblahý ortel a úradek, je aplikováno nejen během života, ale často právě i v souvislosti se zakládáním nadací a nadačních fondů (tzv. trvalých zdrojů – hebrejsky *karen kajemet); Toto rozhodnutí je ale vždy pochopitelně činěno ještě za života, má v očích Nebes svoji hodnotu a v následujících časech pak slouží charitativním a vzdělávacím účelům.

Tedy ve prospěch celé komunity...

045 Lea

Sem uložili / Leu, choť pana Meira Kop / která odešla do svého světa / šestého švat 5561 / Polež si tu přes noc, pospi tu pod jabloní / Ty, ženo ctnostná (ešet chajil), ty, dobře známá v Branách lidu / Bývalas členkou ozdoby svého chotě a nádherou každého ducha / Za jablčka tvá a tvé skutky z výhonku upřímnosti / smí se tvá duše osvobodit bez strachu těch, co sestupují / do nicoty a zapuzení. / Tví potomci, výstřelkové tvoji, hořce oplakávají tě / v skrytu duše / A kvůli tvému odchodu bezmála ztrácí ducha, / neboť srdce, které v tebe tolik doufalo, usvadla... / Nyní však již pouze odpočívej, až do okamžiku / jitřního rozbřesku, kdy se postavíš ke svému údělu

Lini po ha-lajla, šichvi tachat tapuach at ešet chajil, at nidaat ba-shearim hajita iteret bajalech we-jikarat kol ruach tachat dudajich u-maasajich matej ješarim našech targija mi-vli baej šoa u-meduach ceecajich elajich be-mar tivake našam be-mistarim be-zot jašuvu rucham, ki nafla libam bach batuach ha-boker or u-la-goralech az taamod tanuach

Nádherný kultivovaný epitaf, se sofistikovanými narážkami na jméno zesnulé a její biblickou jmenovkyni. Na příběh, kdy biblická Lea mění se sestrou Rachel za jablčka (svého syna Reubena) právo strávit noc milostnou s manželem Jicchakem, zároveň však jsou těmito jablčky dobré skutky zesnulé. (gn 30:14-16); Zajímavá je i narážka na to, že zesnulá paní Lea se nemusí (pro své skutky a zásluhy) obávat velké prázdnoty a zapuzení (tyto aluze trestu se v epitafech běžně příliš neobjevují). Zajímavě komponovaný je i závěrečný verš eulogie – patrně kvůli kryptogramu – Kryptogram je komponován do podoby: Lea – tanceva

048 Gitl

petira: zaka hajta we-tovat ruach, / le-šamajim alta we-šam tanuach / (Bezúhonná a laskavého ducha se nyní povznesla k Nebesům, kde si odpočine...)

055 Jišaji

Jiskru života vydechl druhého dne po sobotě, dne / 3. ijar 5570 (1810), téhož dne byl pohřben a zde / tedy leží ten skromný mezi vznešenými (jašar be nadivim), / jenž kráčival cestami Laskavosti, jenž uváděl do lůna Smlouvy / a obřezával miláčky Panovníka, / a pilně se zabýval, aby konal a naplňoval tóru, / dražší mu nad všechny perly. / Znával také jak uvítat a uctít Vzneseného písněmi / modliteb, / a svůj majetek bohatě rozdával na potřeby charity / milosrdenství (gmilut chasadim). / Ve svém milosrdenství (cidkato) vytrval až do chvíle, / kdy byl povolán na Výsosti...

Epitaf: vytváří v obkročných řádcích (plných řádcích) kryptogram Jišajahu a z jeho textu chápeme, že máme tu čest s hlubokým obřezavačem, chazanem a učitelem Nauky... Mimochodem rodina Kauder je jednou z několika původních, na Hluboké po generaci usazených rodin (Kauder, Ziegler, Sachs)

060 Malka

Nádherný výstavný náhrobek v podobně ustrojené tóry anebo sloupů života stojícími v Chrámu. Trojúhelníkovitá koruna macejvy ozdobená volutami také vytváří aluzi Chrámu (jeho tympanonu); Doplněno o symbol vinného hroznu – ústřední erbovní znak Jisroele, / a náznakem ozdobného lemu *parochetu.

061 Šimaon

Nářky a hořké steny pro onoho dobrotivého člověka, který v laskavosti své sytíval, živil a podporoval procházející / kolem, v jehož klíně vyrostlo bezpočet dětí, který se neohlížel / na potíže a býval v synagoze mezi prvními, aby se věnoval / modlitbě spolu s ostatními velebicími Vzneseného (ranením) slovy, která pronesl král David. Býval předním z *mešorerim / a zanechal po sobě Studijní nadaci, pravidelně podporující / studium tóry ve jménu jeho památky (závěrečné řádky jsou porušeny, hůře se dešifrují...) Epitaf používá rabínskou hebrejštinu s klasickými obraty a elogiemi (hoj gavra tava. apod.); dekor navzdory silné erozi také prozrazuje hrob významné duchovní autority – dekorativní náznaky »ustrojené tóry«, resp. Koruny moudrosti podpírané hvy anebo gryfy

064 Chana

od řdk. 6 Cudná a zbožná, okrasy a chloubka svých dětí, žel, / připojila se ke svému Lidu v rozkvětu svých dní, / ta převzácná, skrytá a vzácná (čachuva) perla. Pro potíže při porodu, kvůli nimž odtud jiskra jejího žití odešla, / postavila (tu v hrobě) stánek odpočinutí sobě i plodu života svého. / Svou náruč otevírala chudým, aby je ve svém slitování podarovala. / a pečovala o blaho domácnosti (tavta) po všechny své dny. / A také o to, aby své děti vedla ke studiu Nauky. / Požehnaná mezi ženami ve stáncích Jisroele (parf.) pro ovoce / svých skutků, čistá a neposkvrněná

nepravostmi tohoto světa. / Její konání nebude zapomenuto a ani její památka nepomine.

Její životní jiskra bude vevázána do Svazku živých. *Obsahově podobný nr. 60, kamenické zpracování a dekor jsou však odlišné, stejně tak jako původ (míšpoché) zesnulých. Nicméně není nic neobvyklého, že se v komunitě některé epitafy ujímají anebo stávají obzvlášť oblíbenými...*

072 Jitl

Onen den, který nám ukradl naše potěšení, se obrátil v noc. / Stopy té ženy (dosl. chuti, příchuti – taam) jsou požehnané, / bývala prozíravá jako Abigail. Okrasou svému manželovi a / chloubou dítek svých. /12/ Ta povstanou a budou ji velebit, / že jim předala dar mravnosti. Vynikla nad všechny dcery / Jisroele a jí podobná už mezi námi nezůstala. / /14/ Její ruka nikdy neumdlěla, nikdy nesáhla do misky almužen, dobře znala též cestu Hospodinovu a proto se rozhodla / opásat se žíněmi (po smrti svého muže) a uzavřít se pro něj / v samotě...

Epitaf respektuje kryptogram Jitl Kauder, polychrom, náhrobek středně dekorativní - volyňského typu epitaf rytmiizovaný, zajímavé obraty... nádherný příběh od řdk 14

076 Pesl

Ústa by mohl přetékat chválou té ryzí bytosti / zatímco oko zakaleno pro smrt té spořádané, / která se vyhýbala zlému a konala po celý život jen laskavě. / Svou dlaň i náruč otvírala potřebným a nuzným. / Vydobyla si dobré jméno, vzpouru a svár odkláněla / od svého příbytku a své dny prodlila podobně jako / biblický Josef téměř ke stu deseti letům. / Kéž její životní jiskra spokojeně odpočine a její / kahánek kéž nikdy nezhasne. / Kéž je její duše vevázána do Svazku života.

(tanceva)

Epitaf poměrně nedůsledně respektuje kryptogram Pesl Stein. Překvapuje netradičními obraty a také narážkou na vysoký věk zesnulé!

089 Rosa/Rejcl

Hier ruht / Frau Rosa Horner / Kantorsgattin aus Budweis / gest. 12. Okt. 66 / im 23. Lebensjahre

Náhrobek je silně romantizující v rádobý novogotickém stylu. Epitaf tvoří kryptogram Rejcl a se jménem Růže (hebrejsky šošna) si také pohrává hned dvěma narážkami, kdy zesnulou k šošana přirovnává a zároveň ještě naznačuje, že nebožka byla stejně čistá a neposkvrněná jako lilie (rovněž možnost výkladu heb. šošana), jako růže, což vlastně její jméno Rosa – Rejcl naznačuje. Zajímavá je petira: běda nám, stýská se nám po ní a skutečně (ba-emet) – její muž a pozůstalé dcery potřebují pomoc a Utěšitele...

Zde nejde jen o narážku na Utěšitele podle zaslíbení, ale i o zajímavou kombinaci praktického povzdechu – co si počne vdovec s třemi dcerami.

092 Malka

petira: Tento pamětní kámen byl postaven v přívalu / slz / nad hlavu ženy ryzích vlastností...

093 Josef/Chajim

Nemocným a zraněným, kteří se u něj natlačili / pomáhal bez jediné vrásky na čele. / Proto je jeho odměna na nebesích mnohonásobná / a zde si odpočine pouze úctyhodná tělesná schránka / zručného a zkušeného lékaře rav Chajima, / syna rav Davida Kohn z Kardašovy Řečice
Výtvarně nijak výjimečný náhrobek, nicméně pro hlubokou obec výjimečná osobnost. Lékař, kohen a navíc původem z Kardašovy Řečice; Kryptogram – Chajim, kultivovaný epitaf latinkou (řádky 2-3): \$1 Josef Kohn Med. Chir. Doctor gestorben am 1. April 1863 zu Budweis

096 Karoline/Libla

Hier ruht Karoline Schneider aus Budweis / geborene Waldstein / gestorben am 21. März 1876 / im 27. Lebensjahre / Ruhe Ihrer Asche / Sem tiše uložili váženou a ctnostnou ženu paní / Lajbele, choť rav Davida Schneidera a dceru učeného / rav Davida Waldsteina z Budějovic... / Ne pro vás, poutníci, co tudy půjdete, ne pro vás, ale pro tu / milostnou laň, kterou smrt urvala ještě v jejím rozpuku, pláče / její druh a manžel v hořkosti srdce a truchlým žalem.
»Do prachu / země vrátila se všechna moje radost...«
naříká, »Ach běda padla, / nenávratně padla členka okrasy s hlavy mé. Ach proto propukám / v žal a nářky«
Ta ze všech nejušlechtilější (nadívat nadivot) odešla, / ačkoli ustavičně hledala pokoje, svou náruč vztahovala k chudým a / svojí dlaní podpírala ubohé. Bohabojně předkládala svoje přímlyvy / zjitra i u večera. Naše srdce je zkroušeno, protože se vydala výše na / Výsosti již ve svých čtyřiařadaceti letech a nyní u Pokoji v Božím / poklidu vidí všecku svoji mzdu a odměnu v Panovníkovi světu...

101 Hedwige/Serl

Hier ruhet / Hedwige Huller / Tochter des Jonas Huller / gestorben am 6. Juli 1890 / im 4. Lebensjahre Friede Ihrer Asche
titulát.: jeled jofit taar we-jofit mare. Dětský hrob, standardní kamenická práce, jednoduchý epitaf.

102 Susete/ Hejcl

Hier ruht / Susette Stein / geborene Dub / gest. im 78. Lebensjahre / am 6. November 1882 / Friede ihrer Asche
epitaf: Vzácná a spořádaná (haguna) žena, hospodyně a paní domu, všechny její skutky se vyznačovaly věrností Nebesům. Vysloužila si dobré Jméno tím, že po všechny své dny prozíravě budovala svoji domácnost a podpírala její sloupy... Byla ozdobou a okrasou (hadrat) domu, bohabojná a milosrdná (chonenet) vůči nuzným její altruismus (cedakot) byl dobře znám a byl jí ke cti, dnem i nocí neúnavně usilovala o blaho svých blízkých i domácnosti (bajit). Pokoj a zase pokoj všem blízkým i vzdáleným, laskavá (tov taam) a její rety nesly vždy jen ovoce znalosti Nauky a pravidel (nepomlouvav). Upřímnost a prozíravost všech jejích kroků miloval kdekdo. Její manžel ji může právem velebit a její dítky své matce blahořečit. Proto také byla pohřbena s velikými poctami a usedavém hořkém pláči

(tanceva)

Vstupujeme do druhé poloviny (modernější, poemancipační) hřbitova, a navíc patrně také do tzv. čestné řady, která bývá na židovských pohřebištích vždy vyhrazena nejzaslouženějším synům a dcerám obce...

Výjimečným mužům ducha, mecenášům a předním zástupcům obce. Epitafy druhé poloviny 19. století jsou mnohem květnatější, ale nezřídka je jejich »rozměr« diktován spíše dobovým zvykem (módou), než skutečným vděkem příslušníků komunity. (Bylo lze si zaplatit již leccos.) I tento jev není zde na Hluboké žádnou výjimkou ve srovnání s ostatními hřbitovy a vývojem židovské komunity v Čechách a na Moravě. Faktem zůstává, že na křesťanských pohřebištích tak bohaté epitafy nenacházíme, takže láska k textu a tradici, bytmodifikovaná do modernější díkce – je stále charakteristickým znakem židovského pohřebnictví...

103 Wolf Lazar

Hier ruht / Wolf Lazar Stein / gest. am 16. Feber 1869 – 5629 / Friede Seiner Asche

Tento rov i kámen na něm, kámen úhelný – klenák svědectví, jsou svědectvím / po předním naší židovské obce, člověku ryzího ducha, laskavého srdce, / člověku milovaném svou rodinou a vázaném všemi, kdo ho znali anebo jen / poznal, člověka korunovaného korunou Nauky a korunou Dobrého jména, / totiž našeho učitele a rebbe Benjamin Zeva Steina...

Na soumraku jeho pozemských let přišlo i jeho skončení / a jeho životní jiskra se povznesla k nebeskému Světlu. / Ti, kdo ho znali a měli možnost poznat, ho hořce oplakávají, / Zavládí trpký žal, jakoby vypukl požár během svátečního veselí...
Vždyť skončil ten miláček, věrný a milující pokojný klid. / Šlechtic mezi ušlechtilými, rádce nuzných a ubohých. / Památka na jeho milosrdné skutky nemá konce. / Člověk vybraných skutků respektující Nejvyššího, / jenž mu z Pahorků myrhy*, pravdivých a přínášejících porozumění, / úctyhodný počet let popřádal, aby mohl vyučovat Jeho dítky / Nauce i Pokynům a tím osvětlit jejich srdce i duše veškerým možným blahem...

Epitaf je koncován tak, že kryptogram tvoří jak jeho počáteční tak ale také i koncové znaky. Dohromady tvoří jméno Benjamin Zev Stein. Tomu také zákonitě odpovídá i díkce epitafu – jako u každého učenice tóry a váženého člena obce je na výsost poetický téměř až k patosu.

pozn.: Pahorky myrhy (har morim) může reprezentovat i slovní hříčku »hora učitelů« – těch kdo vyučovali, dávali pochopit a byli věrní...*

Aluze na korunu Nauky a korunu dobrého Jména se inspiruje klasickým veršem v knize Kohelet – Lepší jest dobré jméno, než nejcennější balzámy v kombinaci s výrokem v (talmudickém traktátu) Pirkej avot o třech korunách, koruně nauky, moci a moci duchovní, které koruna dobrého jména spolehlivě přezáří...

105 Fradl

Onen den se obrátil do smutku, proměněm v zoufalství / (když sem uložili tu), jež radostně a svobodně hledala jen přímé stezky, / tu milovanou a příkladně věrnou a spořádanou bytost, (nefesh kašara); / Potřebným soucitně otevírala své dveře dokořán, protože jak její srdce / tak i její zrak stále patřil na toho, jenž sídlí na Výsostech. / To je ten den a toto ono místo, kde si ta vzácná ustlala, protože / zatoužila povznést se ze světa pomíjivosti do příbytků Majestátu. / Avšak všechny její děti přesto propukají v pláč a slzy žalu. / Truchleme proto společně s nimi pro tu, která se již vznáší ve stínu *šechiny (tanceva)

Náhrobek paní Fradl není nijak výstavný, její epitaf však do čestné řady zdejšího hlubockého hřbitova rozhodně patří. Opět kultivovaný pijut (rytmický poetický epitaf) s celou řadou krásných obrátů a narážek na bibli i židovskou představu o morální cestě životem.

108 Bernhard /Chajim

Her ruht in Gott / Bernhard Bloch / gestorben den 22. April 1875 / Arbeit war dein Los im Leben / Zufriedenheit dein Erdenglück / Frommigkeit hier deine Wonne / der Glaube dort dein Seelenheil

Zemřel v koruně šedin, bezúhonný a *cadik, korunován korunou Nauky i korunou dobrého Jména, *ha-aluf (duchovní kníže) a *torani, rabbi proslulý ve své generaci, rav Chajim Bloch...

Potěšení Jisraelovo, korunka a diadém jeho obcíny, jeho bohobojnost předcházela vši jeho moudrosti, nelitoval úsilí (jiga) vynaloženého na studium tóry i tradice, stejně tak jako i zákonů a otázek víry. Ve svém plášti nosil svázaný také mišnu i gemaru. Zde na tomto místě u pokoje / odpočine jeho tělesná schránka uložená do hrobové prsti, jeho duch a životní jiskra budou připojeny k Živoucímu Bohu, aby se – jako by to bylo zítra – opět probudily až za něj promluví jeho spravedlnost...

Už i z poetických narážek epitafu nepochybujeme, že máme čest s velkým učencem a učitelem. Krásný obrat »nosil v plášti svázaný...« evokuje studenty dávných dob, kteří své knížky nosili svázaný do uzlíčku – zde (není, myslím, nutno zdůrazňovat) není pochyb o tom, že je míněna znalost tóry, tradice, mišny i gemary – tedy celého talmudu.

Kryptogram: Chajim Bloch

109 Katti/Gitl

Katti Huller

Toto postavili s bolestí v srdci její manžel a synové (jako upomínku) na smrt té rozkošné a obdivuhodně skromné, / aby zvěstovalo i dalším pokolením a stalo se věrným svědectvím / toho, jak laskavé byly její skutky a jakým způsobem mluvívala, / vážena mezi ženami ve stáncích Jaakovových, uvnitř důstojná / a požehnaná dvojnásobně jako dcery královské; / Ušlechtilá mezi štědrými, spolu se zbitými zkroušená (šachach), / své rety otvírala prozíravě, na jazyku jen slova útěchy, / pro slávu Vzneseného konávala *cedakot, přezdívali jí matka

/ chudých, křehká žena požehnaného jméno Gitl / choť rav Šemuele Hullera z Frauenberg / Kultivovaný epitaf - používá zajímavé méně tradiční obraty. Výtvarně romantizující náhrobek z poměrně nelevného kamene...

Židé nenosí na hroby svých blízkých květy, ale kamínky...

Židovský způsob pohřbívání

Židovský pohřeb je podobně jako v jiných náboženstvích rituál, který slouží k poslednímu a důstojnému rozloučení se zesnulým, a to podle náboženských pravidel a předpisů (halacha).

Před smrtí

Tradice judaismu učí, že nemocný člověk nemá být v nemoci a ve smrti sám. O to se starají bližní nemocného, nebo tradičně pohřební bratrstvo, chevra kadiša de-gomlej chasadim (Svaté bratrstvo těch, kteří konají skutky milosrdenství), které pomáhá potřebnému jak duchovně, tak prakticky. Pokud je úmrtí nemocného nevyhnutelné, pohřební bratrstvo zůstává stále při něm. Velmi důležitou úlohou bratrstva je vyslechnout doznání hříchů umírajícího, který poté jako svá poslední slova pronáší vyznání víry Šema Jisra'el.

Příprava na pohřeb

Když člověk zemře, je zvykem položit jeho tělo na zem, přikrýt plachtou a u jeho hlavy mu zapálit svíci. Když členové bratrstva oznámí úmrtí, je jejich úkol vykopat hrob a vyrobit rakev z nehoblovaných prken. Nastává chvíle, kdy bratrstvo omývá zemřelého, tato fáze se nazývá tahara (očistění). Platí zásada, že omývání muže přísluší pouze mužům a omývání ženy jen ženám. Tuto fázi doprovází modlitba seskládaná z veršů Bible. K omývání je používána teplá voda.

Poté je mrtvý oblečen do zvláštních kalhot, košile, ponožek, čepice, rubáše (kitl) a pásku. Veškeré oblečení se souhrnně nazývá tachrichin a je vyrobeno z bílého plátna. Judaismus určuje, že se do rakve nesmí vkládat šperky ani květiny a nesmí být patrný rozdíl mezi bohatým a chudým, a tak mají všichni pohřbeni bez výjimky stejné oblečení, ze stejného důvodu se nehoblují prkna, z kterých se vyrábí rakev.

Pohřeb

Podle židovského zákona má být pohřeb nejlépe ještě ten den, kdy dojde k úmrtí, a tak pohřeb začíná obvykle hned po přípravě. Dalším zvykem je, že si blízcí příbuzní ještě před obřadem natrhnou oblečení jako výraz smutku, což je starý zvyk pocházející ještě z orientu. První část pohřbu je nazvána ciduk ha-din (ospravedlnění soudu), při které chazan zpívá modlitbu jakožto uznání Boží spravedlnosti a smíření se s jeho soudem. Poté následuje smuteční řeč – hesped, kterou pronáší rabín.

Pak se seřadí průvod – hodnostář pohřebního bratrstva s pokladničkou na milodary jde jako první,

za ním nejbližší příbuzní zemřelého, po nich máry, dále představenstvo bratrstva a rabín a po nich následují ostatní zúčastnění, dnes už většinou chodí muži a ženy dohromady. Při cestě ke hrobu chazan sedmkrát přednese žalm 91. Když se rakev spustí do hrobu, každý z přítomných na ni vysype tři lopatky hlíny. Poslední fáze obřadu se odehrává v synagoze, výjimečně u hrobu. Zúčastnění se nejdříve modlí žalm 49, pak některý z mužských příbuzných předřikává modlitbu Kadiš, židovský chvalozpěv. Při odchodu si všichni rituálně umyjí ruce a tradicí je, že přátelé zvou pozůstalé na hostinu útěchy.

Období smutku

Pro nejbližší příbuzné platí, že by prvních sedm dní neměli vůbec vycházet z domu ani pracovat a měli by sedět na zemi nebo na nízkých stoličkách. Tento týden největšího smutku se nazývá šiva. Poté následuje etapa, které se říká šlošim (dosl. třicet), trvá třicet dní (včetně šivy) a podmínky zachování zármutku jsou při ní o něco mírnější než při prvním období. Pokud ale zemře rodič, manžel či manželka, trvá období největšího smutku celý rok.

Jedenáct měsíců po pohřbu pozůstalý říká při bohoslužbách Kadiš jatom – Kadiš sirotků. Každý rok je také zvykem zapalovat vzpomínkovou svíci na výročí smrti (v jidiš jarcajt). Svíce má hořet celých 24 hodin. V průběhu roku se vyjadřuje ještě několikrát úcta zemřelým, o posledních dnech poutních svátků, o Jom kipur a Roš ha-šana a o postních dnech.

Náhrobek

Dvanáct měsíců po obřadu se vztyčuje na hrobu náhrobek (hebrejsky maceva). V aškenázských komunitách je tradice, že se náhrobek vztyčuje u nohou zesnulého, v sefardských naopak u hlavy. V některých komunitách je zvykem vztyčovat náhrobní kámen dřívě, např. po uplynutí sedmi nebo třiceti dní. Vztyčování náhrobku se odkládá, pokud by mělo připadnout na sváteční dny.

Náhrobek měl v průběhu dějin různé podoby, od prostých stél až po výstavní tumby. Ve středověku bylo zvykem psát na náhrobek texty týkající se života zesnulého a vyzdvihovat jeho zásluhy, v moderní době se od této praxe upouští a náhrobek tak většinou nese pouze jméno a data narození a skonu. Jediným prvkem, který zůstal od středověku zachován, je tzv. tanceba, nazvaná podle úvodních písmen (akrostichu) slov Tehe nišmato (nišmatah) crura bi-cror ha-chajim (nechť je jeho/její duše připojena ke svazku živých).

Zdroj: wikipedia

Kadiš není židovské requiem, ačkoli si to tak mnozí občas připouštíme, anebo si pod pojmem kadiš tuto asociaci vyvoláme. Jen jediný z celkových »pěti« kadišim je skutečně recitován bezprostředně v souvislosti s pohřbem a vzpomínkou na blízké. Nicméně ani v této »pohřební« verzi se až na mírné vsuvky nepláče a neopлакává. Kadiš je totiž především hymnus oslavy »nádhery života«.

A tak i při úmrtí, pohřbu a vzpomínce je vhodné (stejně jako během každodenní služby vesmíru) uvědomit si tuto skutečnost stejně intenzivně jako při příležitostech méně nahořklých a přitom stejně přirozených jakými jsou například obřizka, šábes anebo bar micve. Život je sice složitý, ale především krásný... Kadiš tedy, prosím, vnímejme (už proto, že jako ten možná »nejpůvodnější« je zv. kadiš derabanan tj. vlastně meditace následující po studiu tóry) především jako hymnus o nádhře života v darované harmonii.

Jaroslav Achab Haidler – překlad a vysvětlení nápisů na náhrobcích Autor si z biblických jazyků vybral ke studiu hebrejštinu, studoval historii a judaismus. Fascinuje ho symbolika, tajemství, znamení. Překládá nápisy na židovských náhrobcích – věnuje se kromě jiného dokumentaci židovských hřbitovů v Čechách a na Moravě.

Strípky z historie židovské komunity

– Přítomnost židovských obchodníků na území Velkomoravské říše dokládá Raffelstettenský celní a plavební řád z počátku 10. století. Karavany židovských kupců však procházely naším územím již v římském období.

– 11. stol. zprávy o Židech usazených na Moravě uvádí Kosmova kronika.

– 1254 Král Přemysl Otakar II. vydal Statuta Judeorum. V celoevropském měřítku významné privilegium stanovilo právní postavení židovských obyvatel Čech a Moravy. Židé byli poddanými krále, který jim zaručoval ochranu a náboženskou svobodu. Dokument byl potvrzen řadou následujících českých panovníků a zůstal podkladem právního postavení Židů až do konce 18. stol.

– 1781– 88 Reformy císaře Josefa II. započaly odstraňovat nejzávažnější diskriminační předpisy, zpřístupnily vzdělání a připravily podmínky pro integraci Židů do společnosti.

– 1848 – 49 Revoluční události přivodily reorganizaci státní správy a zlepšení práv pro všechny občany. Židé získali plná občanská práva (doplněná v roce 1867). Bylo jim umožněno libovolně se stěhovat, pracovat v kterékoliv profesi, svobodně uzavírat sňatky a zastávat veřejné úřady.

– 1939 Počátek německé okupace a perzekuce židovského obyvatelstva.

Židovské osobnosti

▪ Ježíš Kristus, zakladatel a ústřední postava křesťanského náboženství. Jediným pramenem k jeho životu jsou evangelia.

▪ Albert Einstein, americký teoretický fyzik německo-židovského původu; jeden z nejvýznamnějších fyziků 20. stol., spoluzakladatel moderní fyziky.

▪ Leonard Bernstein, americký skladatel, dirigent a klavírista. Autor muzikálů (West Side Story, Candide), baletů, symfonií, písní, scénické a filmové hudby.

▪ George Gershwin vl. jm. Jacob Gershin, americký skladatel a klavírista. Pro jeho dílo (mj. Rhapsody in Blue, opera Porgy and Bess, klavírní koncerty, písně, film).

▪ Barbra Streisand, americká herečka, zpěvačka, filmová producentka a režisérka.

▪ Elizabeth Taylor, americká filmová herečka.

▪ Steven Spielberg, americký filmový režisér, scenárista a producent. (E. T. – mimozemšťan, Dobývatele ztracené archy – série Indiana Jones, Říše slunce, Schindlerův seznam – sedm Oscarů v roce 1993, Jurský park, Ztracený svět).

▪ Madelaine Albright Korbel, americká politička, původem z Československa (rozená Marie Jana Korbelová).

▪ Karel Poláček, český prozaik a novinář. Humorně laděná poetická próza Bylo nás pět, napsaná v době okupace (vydána posmrtně v roce 1946), evokuje obraz maloměstského života viděného dětskýma očima.

▪ Karl Marx, německý filosof, ekonom a politik. Spolu s B. Engelsem zakladatel marxismu jako vědecké teorie komunistického hnutí.

▪ Franz Kafka, německý spisovatel židovského původu. Narodil se a žil v Praze, kde vystudoval práva na německé univerzitě, zemřel předčasně na tuberkulózu. Jeho dílo, za života téměř neznámé, ho proslavilo až po smrti.

▪ Marc Chagall vl. jm. Mosche Segal, ruský malíř židovského původu. Žil ve Francii. Přední představitel pařížské školy.

▪ Modigliani Amedeo, italský malíř a sochař židovského původu.

▪ Sigmund Freud, významný rakouský neurolog a psychiatr. Pocházel z moravské židovské rodiny.

▪ Spinoza, nizozemský filosof; významný představitel evropské novověké metafyziky a panteismu. Původem z židovské rodiny; pro své názory byl z židovské obce exkomunikován.

▪ Egon Ervin Kisch, německý židovský spisovatel. Redaktor deníku Prager Tagblatt, Bohemie.

▪ Rudolf Slánský vl. jm. Salzman, český politik, člen KSČ, v listopadu 1951 zatčen a o rok později odsouzen jako „hlava protistátního spikleneckého centra“ k trestu smrti popraven.

▪ Hugo Haas – herec

▪ Ondřej Sekora – malíř, kreslíř, spisovatel, žurnalista a sportovec

▪ Miloš Kopecký – herec

▪ Arnošt Goldflam – herec a divadelník

▪ Miloš Forman – režisér

▪ Jan Saudek – fotograf

▪ Kája Saudek – kreslíř a malíř

Spisovatelé

▪ Ludvík Aškenazy

▪ Julius Zeyer – prozaik, dramatik a básník

▪ Norbert Frýd – spisovatel

▪ František Gellner – básník

▪ Egon Hostovský – básník

▪ Ota Pavel vl. jm. Ota Popper, český prozaik, novinář a sportovní reportér

▪ Ivan Klíma – spisovatel a dramatik

▪ Ivan Kraus – spisovatel

▪ Benjamin Kuras

▪ Arnošt Lustig – spisovatel

▪ Jiří Orten – básník

▪ Leo Pavlát – spisovatel a publicista, ředitel Židovského muzea v Praze

▪ Lenka Reinerová

Čeští podnikatelé

▪ Jan Becher – magnát, vynálezce Becherovky

▪ Alexandr Brandejs – statkář, podnikatel, mecenáš předních českých umělců

▪ Emil Kolben – fyzik a továrník, zakladatel ČKD

▪ Julius Petschek – bankéř a stavitel

▪ Ignác Spiro – továrník, majitel největší kartounky v tehdejší Evropě

▪ Jindřich Waldes – továrník, zakladatel Koh-i-noor

(zdroj – internetová encyklopedie Diderot)

Alšova jihočeská galerie

Vážení návštěvníci, od 2. listopadu 2015 do 15. dubna 2016 bude STÁLÁ EXPOZICE GOTICKÉHO UMĚNÍ v Zámecké jízdárně Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou z důvodu rekonstrukce pro veřejnost zcela UZAVŘENA.

Děkujeme za pochopení a budeme se na vás těšit v sobotu 16. dubna 2016 na slavnostním otevření nové stálé expozice.

PRÁVĚ PROBÍHAJÍCÍ VÝSTAVY:

KRAJINA - SÍDLO - OBRAZ/ romantický řád Jiřího Jana Buquoye

13. 9.–6. 12. 2015 / otevřeno denně 9:00 - 18:00

Zámecká jízdárna AJG v Hluboké nad Vltavou

SMYSLNÉ LINIE/ Erotické motivy secese a symbolismu

4. 9.–8. 11. 2015 / otevřeno denně 9:00 - 18:00

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích

ZA PRAVDU A SPRÁVEDLNOST!

Proměny husitství v díle Karla Štěcha a Oty Matouška

4. 9.–8. 11. 2015 / otevřeno denně 9:00 - 18:00

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích

PANORAMA

BIOGRAF

LISTOPAD 2015

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY U VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

3. ÚTERÝ 19.00 hodin	ANGLIE/USA/KANADA – 2015 Dolby Digital drama/dobrodružný (121 minut) přístupný EVEREST ve 3D Všichni jsou skvěle připraveni, ale osmitisícovka posílá mrazivé varování... Hrají: JASON CLARKE, JAKE GYLLENHAAL, JOSH BROLIN, JOHN HAWKES ad. Režie: BALTASAR KORMÁKUR (ČESKÉ TITULKY!!!)
4. STŘEDA 19.00 hodin	USA – 2015 Dolby Digital drama/sci-fi (134 minut) přístupný MARTAN ve 3D Mysleli, že zahynul v bouři... přežil a bojuje o svůj život milión kilometrů od země... Hrají: MATT DAMON, JESSICA CHASTAIN, CHIWETEL EJIOFOR, JEFF DANIELS ad. Režie: RIDLEY SCOTT (ČESKÉ TITULKY!!!)
5. ČTVRTEK 19.00 hodin	ČR – 2015 Dolby Digital komedie/drama (105 minut) přístupný ZTRACENÍ V MNICHOVĚ Co může všechno způsobit na politické scéně papoušek šedý? Hrají: MARTIN MYŠÍČKA, MAREK TACLÍK, JANA PLODKOVÁ ad. Režie: PETR ZELENKA
6. PÁTEK 19.00 hodin	ČR – 2015 Dolby Digital komedie (103 minut) přístupný CELEBRITY S.R.O. Co všechno způsobí natáčení, když do něj vložíte reálnou postavu mafiána... Hrají: JIŘÍ MÁDL, MONIKA HORVÁTHOVÁ, FILIP KAŇKOVSKÝ ad. Režie: MILOSLAV ŠMIDMAJER
7. SOBOTA 19.00 hodin	ANGLIE – 2015 Dolby Digital hudební/životopisný (128 minut) přístupný AMY Dokument nezveřejněných záběrů talentované zpěvačky, kterou svět obral o vše... Hrají: AMY WINEHOUSE, MARK RONSON, TONY BENNETT, PETE DOHERTY ad. Režie: ASIF KAPADIA (ČESKÉ TITULKY!!!)
14. SOBOTA 19.00 hodin	NĚMECKO – 2015 Dolby Digital komedie (115 minut) přístupný FAKJŮ PANE UČITELI 2 Co je náročnější? Byt zločincem nebo učitelem? Hrají: ELYAS M'BAREK, KAROLINE HERFURTH, JANA PALLASKE ad. Režie: BORA DAGTEKIN (ČESKÝ DABING!!!)
20. PÁTEK 19.00 hodin	USA – 2015 Dolby Digital životopisný/drama (122 minut) přístupný STEVE JOBS Jaký byl ve svém pracovním a osobním životě geniální počítačový vynálezce... Hrají: MICHAEL FASSBENDER, KATE WINSLET, SETH ROGEN ad. Režie: DANNY BOYLE (ČESKÉ TITULKY!!!)
21. SOBOTA 19.00 hodin	USA – 2015 Dolby Digital romantický/drama (122 minut) přístupný U MOŘE Manželský pár přijíždí do přímořského letoviska, aby objevili co dávno ztratili – lásku... Hrají: BRAD PITT, ANGELINA JOLIE PITT, MÉLANIE LAURENT ad. Režie: ANGELINA JOLIE PITT (ČESKÉ TITULKY!!!)

7.

sobota
14.00 a 18.00 hodin

OZVĚNY FESTIVALU VODA-MOŘE-OCEÁNY

Promítání vítězných snímků. Vstup zdarma!!!

Sál KC Panorama

11.

středa
17.00 hodin

cestujeme... „MOJE CESTY SVĚTEM“

Vyprávět bude Ing. Tomáš JIRSA – starosta města Hluboká

Sál KC Panorama

13.

pátek
19.00 hodin

DÁMSKÝ KREJČÍ • komedie

Divadelní představení souboru KŘÍŽáci Hluboká

Sál KC Panorama

27. a 28.

pátek a sobota
19.00 hodin

S TVOJÍ DCEROU NE • komedie

Divadlo Píkl

Sál KC Panorama

29.

sobota
09.00 – 16.00 hodin

ADVENTNÍ TRH

Nádvoří KNÍŽECÍ DVŮR

Lidová řemesla, vůně vánoc, kapři, občerstvení ad.

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ - HEJ, MISTŘE!

sobota 20. prosince 2015 od 19.30 hodin

kostel sv. Jana Nepomuckého Hluboká nad Vltavou

orchestr MUSICA DA CAMERA • pěvecký sbor PERCHTA • dirigent Petr PÍŠA
soprán Kateřina Chromáková • alt Martina Kučerová • tenor Pavel Chrástanský • bas Svatopluk Sem

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

1.

NEDELE
17.00 hodinAUSTRÁLIE – 2015
Dolby Stereo
rodinný/animovaný (84 minut)
přístupný

MRKÁČEK BILL

Příběhy neposedného medvídko koaly a jeho přátel...

Režie: DEANE TAYLOR

(ČESKÝ DABING!!!)

15.

NEDELE
17.00 hodinUSA – 2015
Dolby Stereo
rodinný/animovaný (88 minut)
přístupný

SNOPY A CHARLIE BROWN

Kdo z vás nezná Snopyho, nejlepšího psiho kamaráda a jeho mimozemního páníčka...

Režie: STEVE MARTINO

(ČESKÝ DABING!!!)

22.

NEDELE
17.00 hodinFRANCIE – 2015
Dolby Stereo
rodinný/animovaný (95 minut)
přístupný

PROČ JSEM NESNĚDL SVÉHO TÁTKU

Malý Edward je vypuzen svým kmenem, ale svou genialitou vás jistě překvapí...

Režie: JAMES DEBBOUZE

(ČESKÝ DABING!!!)

VSTUPENKY MOŽNO RESERVOVAT NEBO ZAKOUPIT V PRACOVNÍ DNY OD 8.00 - 10.00 HODIN, NEBO 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, JIŽ OD 20. ŘÍJNA 2015!!!
RESERVOVANÉ VSTUPENKY NI JAKO VYVZEDNOUT NE IDOŽE II 30 MINUT PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ POTÉ BUDOU JINAK MĚNY K PRODEJI

Vzpomínky na Hlubokou

Předvěta: Leckdo mi možná bude mít za zlé, že vzpomínám na Hlubokou nad Vltavou v období padesátých a šedesátých let, tedy na období hluboké totality, jenomže jiné dětství, v jiné době a jinde jsem neměl, takže nic naplat, moje vzpomínky na Hlubokou jsou zkrátka totalitní.

Jak jsme si pouštěli kolo od traktoru

Častou štací našich klukovských výprav byl hnojíček v lomečku. Když jsme neměli v plánu nějaké konkrétní lumpárny, chodili jsme tam. Daly se tam najít velice užitečné věci a leckdy se stávalo, že se tam přehrabovali v hromadách odpadků i naši otcové. Můj otec tam samo sebou býval také a tahal domů tučnou kořist, kterou nejprve schoval u babičky a pak po částech nenápadně pašoval domů. Já jsem byl vázán přísným mlčením před maminkou, jinak mě čekala odměna ve formě zpohlavkování do placata. Bohužel mlčenlivost byla pouze jednosměrná a občas jsem dostal po hubě jen proto, že jsem tam vůbec byl. Teprve později jsem pochopil, že jsem dostal za to, že otec byl nucen se mnou uzavřít onu potupnou dohodu.

Ale k věci, jednoho dne v podvečer se nás sešlo asi sedm v lomečku, byli tam i tři starší hoši, kteří určili pro toto pozdní odpoledne chod dějin. Jak jsme se tak štrachali po hnojíčku, našli jsme zadní kolo od traktoru. Rozuměj pneumatiku, která se v našich očích rovnala zadnímu kolu. Chvilí nám trvalo, než jsme ji vysvobodili ze sevření okolního harampádí, a pak jsme dumali, co s ní provedem, aby byla nějaká sranda a vynaložená námaha nebyla marná. Zhoubný nápad nebyl dílem dlouhého dumání.

»Pustíme si jí se schodů!« zaznělo z hloučku postávajících kluků.

»Epesrádes nápad! Jdeme na to!«

A propos, schody. Co to jsou »schody«, nebo také »na schodech«. Asi to všichni ví, ale ještě to zopakuji. Mezi ulicemi Leninova (dnes Horní) a 28. října byla, a dodnes je, spojka ve formě cestičky, která pro svou svažitost je prokládána úseky s několika schody. Spojka je tam dodnes a ani její vzhled se po těch bezmála šedesáti letech příliš nezměnil. Ústila do spodní části ulice 28. října, tak jako dnes nad sýpkami, kousek od hlavní třídy, ke které se svažovala poměrně příkře. I dneska je tady třeba dávat pozor a jistě je dost řidičů, kteří tu v nájezdu na hlavní třídu vzali spodkem o asfalt. Na druhé straně hlavní třídy naproti tomuto rozcestí bývala hospoda U Boušů. Dnes je to hotel Bakalář a budova je modernizována, nicméně její základní dispozice se nezměnily. Vedle hospody byla velká vrata pro vjezd pivovarských vozů a za vrata se nacházel svažitý, velkými kameny dlážděný dvorek. Tady bylo království velkého černého psa, který se jmenoval Tarzan. Tarzan byl mohutný pes uvázaný k neméně mohutné prkenné boudě odpovídajícím řetězem. Měli jsme z Tarzana náležitou hrůzu, ačkoli nevím o tom, že by někdy někomu něco udělal. Jeho zjev byl natolik impozantní, že to docela stačilo. A když přidal hlasitý dunivý štěkot, byla hrůza dokonalá. Někdy býval ve dvoře Tarzan na volno a když šel někdo kolem vrat, měl čumák ve škvíře pod nimi a divoce řval. Pro nás kluky to byl signál projít ukázněně po druhé straně ulice.

Byla to makačka, ale kolo, resp. pneumatiku, jsme ke schodům dotáhli. Problém byl v tom, že schody zhruba na rozhraní horní a střední třetiny zatáčely o něco doleva. I sesedla se rada starších a usoudila, že plot po pravé straně pneumatiku patřičně nasměruje. Zbývalo vyřešit, jak tu pneumatiku pod schody zastavit. Starší hoši nám řekli, že to musíme, protože kdyby to někoho na hlavní ulici trefilo, tak ho to zabije. I bylo rozhodnuto, že opatříme tyče na prádlo a větší hoši budou dole pod schody, a až pojedou pneumatika kolem nich, prostrčí ty tyče skrz pneumatiku a tím jí zastaví. Tyče jsme sehnali snadno. Prošli jsme dvě zahrady a tyčí bylo habaděj. Tehdy jsem byl přesvědčen, že to nemá chybu a že jsme pro bezpečnost

udělali vše, co jsme mohli. No, naštěstí k tomu nedošlo. Co by to s těmi nešťastníky udělalo, kdyby ty tyče do té pneumatiky opravdu strčili, nechci dnes raději ani domýšlet. Jenomže, i když jsme budovali socialismus, potažmo komunismus, existoval zřejmě anděl strážný a nejenom že existoval, ale hlavně bděl a chránil, což o různých institucích k tomu uzpůsobených říci nešlo.

Na Hlubokou už padal soumrak, když jsme stáli připraveni na svých postech. Bylo to doslova ticho před bouří. Provoz po hlavní třídě nebyl žádný a taky jsme nepotkali nikoho, kdo by viděl v našem počínání nějakou lumpárnu. První vypuštění kola skončilo v plotě, který sice pozbyl několik planěk a rovné linie, ale jinak situaci s přehledem ustál. K nesnázím došlo právě v onom záhybu, ve kterém plot nesplnil očekávání a kolo nenasměroval přímo dolů. Naštěstí. I operativně jsme rozhodli, že kolo pustíme z oné zatáčky. V zahradě za pobořeným plotem panoval naprostý klid, takže jsme se takovou drobností vůbec nezabývali. Při druhém spuštění nám pneumatika padla rovnou na startu a museli jsme jí těžce vyrvat zase nahoru na schody. To už brzdaři dole byli netrpěliví a nevybíravě nám nadávali.

Teprve třetí spuštění se povedlo. První dva schodové úseky kolo sjelo, pak nabralo švuňk a začalo skákat. Běželi jsme za ním, abychom ho vystrčili z dráhy, ale naše snaha byla nesmyslná. Brzdaři dole pod schody, když viděli řítící se pneumatiku, propadli naštěstí panice, zahodili tyče na prádlo a spasili se útekem. Kolo jelo nerušeně dál a mířilo šikmo do bočné zdi sýpek. Doufali jsme, že tam skončí, ale kolo už mělo příliš velkou rychlost a tím i setrvačnost. Odrazilo se od zdi a namířilo si to šikmo přes hlavní ulici přímo do vrat hospody U Boušů. Před vraty byl sice kamenný obrubník sražený do tvaru klína, přesto přes něj kolo vyskočilo dost vysoko a prásklo do vrat. Hlavní ulicí se rozlehla ohlušující rána. Hoši dole stáli jako přimrazení, zatímco my jsme ještě sbíhali shora se schodů. S hrůzou jsme viděli, jak se vrata zachvěla, pneumatika odskočila zpět do ulice a vrata se začala pomalu skládat do dvora. Během dvou vteřin se ozvala další hrozná rána, když vrata padla na kamenný dvorek, ozval se zvuk tříštěného dřeva a strašlivý řev Tarzanův. Ten v poklidu podřimoval, když tu pojednou mu před čumák spadla s hrozným rachotem vrata.

Koukali jsme po sobě, oči vyvalené tím nenadálým vývojem událostí, když tu zazněl jednoznačný povel:

»Zdrháme!!!«

Viděl jsem, že někteří zdrhali po schodech nahoru, jiní zpátky ulicí ke hřbitovu, mě nenapadlo nic lepšího, než že jsem se pustil hlavní ulicí domů, k poště. Na ulici v tu dobu nikdo nebyl, nebýt pár parchantů, mohla být Hluboká klidná, tiché městečko. Běžel jsem jako o život, protože jsem za sebou slyšel zuřivý štěkot smísený s nějakým dalším rachotem. Byl jsem už skoro doma, když mě to předběhlo. Středem hlavní ulice se řítit k smrti vyděšený Tarzan, který se tak lekl, že se utrhl i s boudou, úplně se splašil a letěl, bůhvíkam, hlavně pryč. Z boudy cestou po nerovné dlažbě odletovala prkna, takže k hotelu Podhrad doběhl Tarzan už jenom s řetězem a zbytky boudy. Tam ucítil vůni piva, kterou dobře znal z domova, sedl si a čekal. Z Podhradu vyběhlo jeho osazenstvo, Tarzana ukonejšili buřtem a pak ho v klidu vrátili k Boušům.

Druhý den jsem šel jako nejhodnější synek na procházku s tatínkem a zastavili jsme se u Boušů, kde právě chlapi dávali dohromady vrata. Otec s nima prohodil pár slov, z čehož jsem rozuměl, jak pan Bouše říká, že mu nějaký parchanti povalili vrata a Tarzan že z toho moh mít smrt.

»Kdože mu to udělal?« zeptal jsem se po chvíli otce.

»Prej mu nějaký parchanti povalili vrata. Von to má Bouše pomotaný, jakž by mu náky parchanti mohli vysadit tak velký vrata!«

A byli jsme z toho venku, život běžel dál, nezadržitelně vstříc dalším lumpárnám.

*Za krásný seriálek vzpomínek na dětství děkujeme!
Autor MUDr. Věnceslav Černý vás v příštím čísle
potěší další povídkou.*

Hluboční mladší kadeti získali 5. místo na MČR

Ve dnech 18. až 20. září se naši hluboční hráči zúčastnili mistrovství České republiky U13. Na tento vrcholný turnaj jsme se kvalifikovali už z červnového poháru (4. místo) a jasně potvrdili vítězstvím jihozápadní oblasti.

Na turnaj jsme odjžděli v 11 hráčích a dvou mladých asistentech. Celou podzimní přípravu jsme bojovali se zraněnými hráči, nešťastně naplánovanými dovolenými a dokonce i nezájmem hráčů či rodičů vyrazit na tyto turnaje včetně mistrovství. Je to obrovská škoda, protože všichni hráči si můžou užít 3 dny společně nejen na hřišti...

Naším prvním pátečním soupeřem se stala Třebíč Nuclears, se kterou jsme začali hrát velmi pěkně. Do 3. směny jsme drželi se soupeřem krok, ale po pár fatálních chybách jsme nakonec prohráli vysoko 5:16.

Druhým soupeřem byl samotný pořadatel Tempo Titans Praha, kterého jsme dobře znali z pražské interligy. Jednalo se sice o papírově nejslabšího soupeře ze skupiny, ale začátek zápasu tomu vůbec neodpovídal. Hráči se nechali ukolíbat a po »dusné diskuzi« na střídačce se hráči vzhopili a zápas otočili na konečných 17:8 pro nás. Tím jsme si zajistili nejhůře 3. místo ve skupině. Hned po zápasech následovala zasloužená večere a přesun do tělocvičny.

V sobotu ráno po snídani jsme nastoupili proti favoritům celého mistrovství – Drakům Brno. Tento zápas byl krásnou podívanou jak pro diváky, tak samozřejmě pro trenéry obou týmů. Hra měla krásnou dynamiku, hodně se pálilo a nechybělo nadšení ze hry. Naši kluci hráli uvolněně a hned si vytvořili náskok 4:0, který se nám dařilo udržet až do 3. směny. Pak nám soupeř utekl na 4:7, nám se ale podařilo hned vyrovnat na 7:7. V posledních dvou směnách se však projevila naše nervozita a větší vůle soupeře po vítězství a ten nás nakonec porazil 12:8. V každém případě jsme odehráli hezké utkání a od soupeře dostali uznání.

Celé sobotní odpoledne jsme měli volné a využili jej tak na shlednutí finále extraligy Kotlářka Praha vs. Draci Brno, kde za Kotlářku hraje náš domácí odchovanec Martin Mužík.

V neděli jsme nastoupili proti Arrows Ostrava, opět jsme se znali z interligy. Tento zápas odkaučoval Radek Drmota společně s Martinem Vlachem, protože Ondra musel z rodinných důvodů odjet... Všichni se do posledního zápasu pustili naplno a soupeře vyprovodili se stavem 11:0. Na mistrovství jsme tak získali pěkné 5. místo a potvrdili tak, že stále patříme mezi 5 nejlepších celků v republice.

Ohlédnutí za 4. místem U11 na MČR v Třebíči

Na mistrovství v Třebíči jsme byli nalosováni do velmi vyrovnané skupiny, z níž mohl postoupit každý ze čtyř týmů – Eagles Praha, Sokol Hluboká, Hroši Brno a Tempo Praha. I druhá skupina byla vyrovnaná, měla ale v týmech Třebíč Nuclears a Draci Brno přece jen větší favority na postup.

Přůběh turnaje: Do turnaje jsme v 1. směně vstoupili pálkou proti Hrochům Brno. Byla z říše snů. Sem tam pěknými, sem tam šťastnými odpaly jsme nashromáždili za 15 minut 10 bodů. Nám se vyplatilo nasazení nadhazovačské jistoty Míši Maláta, který hroší útok utnul hned v zárodku. Po nečekaně jasném úvodu šel Míša po dvaceti nadhozech dolů a zápas jistě doházal Viky Sedláček. Výhra 19:7 se nám později v kolečku mezi námi, Hrochy a Eagles moc hodila.

Patrně nejlepší výkon během turnaje jsme podali během nervy drásajícího utkání s Eagles. Nejlepší proto, že jsme hráli na slušné úrovni po celý zápas. Eagles měli na kontě prohru s Tempem a nutně potřebovali vyhrát. Nasadili své nejlepší nadhazovače. Za nás nadhazoval Mátá Klang poměrně nejistě, ale stále nás držel ve hře. Ač jsme ve 2. směně na Eagles ztráceli – 1:5 – po dobrém tlaku jsme je dotáhli a měli ve 3. i ve 4. směně vítězný doběh na 2. metě. Příležitosti jsme nevyužili a utkání rozhodoval tie – break. V něm jsme nedokázali dorovnat dvoubodové manko – konečný výsledek zůstal 8:9. S hrou v první den mistrovství jsme přesto mohli být spokojeni.

Už před posledním utkáním ve skupině s Tempem Praha jsme měli jistý postup

do semifinále. Stejně tak Tempo. Oba týmy šetřily nadhazovače na play-off. Nechali jsme zahrát všechny hráče a bohužel si nechali nandat ranec bodů – 5:23. Neměli jsme jistotu v ničem – na nadhozu, na catcherovi, obraně ani v útoku.

Semifinále s Třebíčí bylo reprízou loňského semifinále na mistrovství republiky. Nuclears nás převyšovali v obraně pohyblivostí a přesností. Dokázali jsme vzdorovat pouze 2 směny. Míša Malát zpočátku dokázal Třebíč udržet. Když šli však pálkáři Nuclears na něj podruhé, načasovali se a využívali rychlé nadhozy k ještě rychlejšímu odpalům. Zápas zlomili ve svůj prospěch. I přesto, že jsme nijak neselhali, neměli jsme nejmenší šanci a prohráli jednoznačně 3:12.

Do rozhodujícího utkání o 3. místo proti Tempu jsme nastoupili s nejsilnější možnou sestavou. Na nadhoz jsme měli k dispozici Davida Jelínka a Lukáše Blažka. Oba nadhazovali výtečně. Do zápasu vstoupilo lépe Tempo. V první směně jsme nedokázali chytit dva vysoké odpaly nad vnitřní pole. Ve druhé směně na hráče sedla v obraně ještě větší deka, působili bojácně a alibisticky. Tempo získalo rozhodující náskok 1:9. Od 3. směny jsme začali tlačit, byli lepším týmem, Pražané očividně znejistěli a zdálo se, že můžeme zápas hodně zdramatizovat. V koncovce jsme bohužel soupeři pomohli zbytečnou neúspěšnou krádeží domácí mety a strike-outem. Neuspěli jsme – 9:14 a skončili čtvrtí.

Shrnutí: Jak praví klasické baseballové moudro. »Zápas vyhrává dobrá páłka, turnaj dobrá obrana.« Pálkou jsme vysoko porazili Hrochy Brno, což nám v součtu přineslo kýžený postup do semifinále. Obranu jsme bohužel neměli na úrovni nejlepších týmů a zejména v play-off to bylo hodně znát. Tím naše hra neměla na čem stavět. Zopakovali jsme tak umístění z loňského roku, tehdy ještě v kategorii U10.

Na MČR za Sokol Hluboká startovali: Lukáš Blažek, Verča Fuková, Filip Hanzalík, Matěj Hošna, Ondra Humpolec, David Jelínek, Lukáš Jelínek, Matěj Klang, Pepa Kovanda, Bóda Lexa, Michal Malát, Viktor Sedláček, Tomáš Vozábal, Martin Zíka

Konečné pořadí MČR: 1. Třebíč Nuclears, 2. Draci Brno, 3. Tempo Praha, 4. Sokol Hluboká, 5. Eagles Praha, 6. Arrows Ostrava, 7. Hroši Brno, 8. Pipas Brno

Celkové prvenství U11 v interlige

Závěrečné dějství Interligy 2015 se uskutečnilo 3.–4. 10. v Praze na Tempu. Na turnaji se utkalo 7 týmů, přestože se turnaj v termínovce setkal s rozlučkovou akcí letošních žákovských reprezentantů, na které měli kromě Hluboké své zástupce i Eagles a Tempo. Na předchozích dílech Interligy jsme dosáhli výborných umístění a díky tomu jsme patřili mezi aspiranty celkového prvenství.

Základní skupina: Zpětně lze hodnotit, že nám přál los. Ve skupině jsme hráli s oslabenými Eagles Praha (doplnění hráči ze Sabatu Praha) a s Miners Kladno, které sbírá zkušenosti. Utkání proti tradičnímu rivalovi Eagles nabídlo převahu nadhazovačů nad pálkáři. Na obou stranách si pálkáři připsali 9 strike-outů v 6 směnách. Za Hlubokou nadhazovali Viktor Sedláček a Lukáš Blažek. Těsný duel jsme vyhráli 2:1. Proti Miners jsme vyhráli jasněji. První náš náskok Miners dotáhli, ale na rozhodující 6 bodový nástup ve 2. směně už odpověď nenašli. Zajímavé, že hlubocký bodový nášup rozjel Bóda Lexa svým druhým letošním homerunem. Řád hlubocké obraně dával na nadhozu David Jelínek a umožnil týmu vítězství 10:5.

Play-off: Vítězstvím ve skupině jsme získali pro semifinále schůdnějšího protivníka – Kotlářku Praha. Pro Kotlářku jsme patrně oblíbeným soupeřem, vždy nás potrápí. Nejinak tomu bylo i tentokrát. Po dlouhé době dostala na nadhozu příležitost Verča Fuková. Zhostila se jí dobře, bohužel slabým útokem jsme jí moc klidu nedodali. Nastala 3. směna a po dvou chybách jsme inkasovali 2 doběhy a soupeř se vzdálil na 1:4. Reagovali jsme změnou nadhozu a vsadili na Míšu Maláta. Ve 4. směně jsme vyrovnali díky prudkému odpalu Filipa Hanzalíka do centerfieldu. Následoval neúspěšný tlak Kotlářky a náš vítězný »texas leaguer« (obtížně chytatelný vysoký odpal do rohu hřiště) Máti Hošny, kterým zpečetil postup do finále – 5:4.

Finále přineslo zajímavý těsný baseball. Na obranu Tempa Praha, která se opírala o jednoho z nejlepších nadhazovačů ročníku 2004 leváka Michala Zelenku (9 strike-outů v utkání) jsme pořádně zatlačili až v páté směně, kdy jsme při dvou autech doběhli pro dva body (Lukáš Jelínek a Mátá Klang) díky trojmetovému odpalu Míši Maláta (v zápase 3 odpaly ze 3 startů na pálce). Tempo už předtím

vedlo 0:3, což stále byl hratelný výsledek. Více bodů na nadhozu neumožnil benjamínek Hluboké Lukáš Blažek, který jen potvrdil svou báječnou kontrolu a formu ze zářijových zápasů. Notně mu pomohla i obrana. Každou směnu jsme zahráli nějaký nadstandartní out (chycená krádež, out při hodu z outfieldu na metu, dobře zahraná situace 1–3). Při těchto rozechrách se předvedl catcher Pepa Kovanda. V 6.směně jsme měli šanci zápas vyrovnat, bohužel jsme po dvou strikeoutech (už na střídajícího nadhazovače) nechali doběh na 2.metě. Konečný výsledek 2:3. I tak jsme ze zápasu odcházeli pozitivní, bylo to správné vyvrcholení Interligy.

Hodnocení: Celkově jsme ve čtyřech turnajích Interligy získali 1x 1. místo, 2x 2. místo a 1x 5. místo. Součet 55 bodů nás vynesl do čela konečného pořadí soutěže. Tohoto úspěchu si moc vážíme, zvláště poté, když jsme ho získali díky výhrám v mnoha těsných zápasech. Interligu jsme ukončili s bilancí 14 vítězství a 5 porážek. Tato meziregionální soutěž přinesla Hluboké dostatek těžkých zápasů a znamenala dobrou přípravu na republikové turnaje Český pohár a mistrovství ČR.

Tým na posledním turnaji tvořili: Lukáš Blažek, Verča Fuková, Filip Hanzalík, Mátá Hošna, Ondra Humpolec, Lukáš Jelínek, Pepa Kovanda, Bóďa Lexa, Viktor Sedláček, David Jelínek (pouze v sobotu), Mátá Klang a Míša Malát (pouze v neděli).

Kačka Fuková si zahrála na světovém finále Softball Senior League v USA

Když se Kačka Fuková, ještě loni stabilní hráčka U13, v zimě začala více přeorientovala na softball, jistě nečekala, kam až se v premiérové softové sezóně může probíjet. Díky své pracovitosti a podpoře rodiny se stala členkou výběru Prague little league, který dokázal vyhrát evropskou kvalifikaci a zasloužil si start na světovém finále Senior League v USA.

Co jsi musela absolvovat, než jsi se dostala do výběru?

Na začátku ledna 2015 jsme poslali přihlášku do výběrů Little league Senior. Během zimních měsíců bylo šest hracích víkendů, ve kterých přihlášené hráčky hrály proti sobě ve čtyřech týmech. Trenéři z tohoto vybrali 23 hráček a pak nás ještě sledovali v zápasech extraligy juniorek, do které jsem nastupovala za Ledenice. Finální výběr pak zúžili na 16 hráček.

Jak teď zpětně hodnotíš obtížnost dostat se do výběru?

Bylo to dost těžké. 14 protřelých hráček mělo místo téměř jisté a na zbývajících dvě místa nás v poslední fázi bylo pět. Na posledním rozhodujícím turnaji jsem se proto maximálně snažila a nakonec to vyšlo.

Snaha přináší ovoce. Pro jakou věkovou kategorii vůbec tento výběr Senior League byl?

Patřily tam holky narozené mezi roky 1998 – 2001. Řadila jsem se mezi nejmladší.

Co myslíš, že přispělo nejvíce skutečnosti, že jsi se do konečného výběru dostala?

Řekla bych, že zkušenosti z baseballu. Tím, že je to agresivnější hra než softball. Např. v běhu po metách. Holky, které od začátku hrály softball to měly těžší. Více jak polovina holek v týmu začínala s baseballem.

Co naopak při přechodu z baseballu na softball bylo pro tebe nejtěžší?

Asi kontaktovat míč...

Vždyť je větší?

Jenže letí po jiné dráze. My baseballisti jsme zvyklí, že padá, zatímco v softu stoupá a navíc ho nadhazovačka hází z kratší vzdálenosti. Je méně času na odhad a reakci.

S výběrem Senior league jsi v červenci cestovala do Itálie na evropskou kvalifikaci. Jak probíhala?

Celkově jsme tam byly čtyři týmy: kromě nás ještě Polky, Holanďanky a Italky. Nejdříve přišly na řadu zápasy v základní skupině. Na začátku jsme porazily Polky o 20 bodů. Na velké favority z Itálie jsme se dobře připravily a také zvítězily. Jenže zápas se hrál pozdě večer a trval tři hodiny. Šly jsme spát ve dvě v noci a hned druhý den ráno od devíti hodin jsme se střetly s Nizozemím. Také díky únavě jsme nehrály soustředěně a prohrály. Do play-off jsme postoupily ze 3.místa znovu proti Holandsku. V krásném utkání jsme vyhrály 3:1 a probíjely se do finále proti Italkám. Šly jsme proti nim s naší nejlepší nadhazovačkou a přálo nám i štěstí. Italky moc nepálily. Porazily jsme je a mohly slavit.

Díky vítězství v kvalifikaci jste postoupily na srpnové světové finále do USA, kolik času jste měly na přípravu?

Neměli jsme plánovanou žádnou přípravu, a tak jsem se udržovala ve formě individuálně doma na Hluboké.

Letenky do Ameriky jste měli zajištěné z Říma. Proč?

Bylo to tak nachystané už dopředu, protože se dopředu nevědělo, jaký stát evropskou kvalifikaci vyhraje. Spíš se počítalo, že buď Italky nebo Holanďanky.

Před světovým finále jsme přišly o dvě nejlepší hráčky. Ve stejný termín reprezentovaly ČR na juniorském mistrovství světa v Japonsku. Místo nich s námi letěly dvě jiné hráčky, s kterými jsme se potkaly až na letišti.

Z jakých českých klubů se výběr Senior League skládal?

Nejvíce holek bylo z Prahy, z Eagles a Joudrs. Po dvou z Dvora Králové nad Labem a z Arrows Ostrava, no a pak už ze všech dalších klubů po jedné.

Turnaj se odehrával na východním pobřeží USA. Letěli jsme linkou do Philadelphie a pak se přesunuly autobusem do Roxany ve státě Delaware. V Roxaně jsme také bydlely, nedaleko pláží na pobřeží Atlantiku. Překvapilo mě, že během přistání jsem z letadla viděla hodně baseballových hřišť. Samostatné i celé komplexy, např. čtyři hřiště proti sobě. Hřiště, kde jsme hrály turnaj Senior League nemělo chybu.

Celkem se světového finále účastnilo 10 týmů (6 z USA a 4 ze zbytku světa – Evropa (Prague Little League), Kanada, Asia-Pacific a Latinská Amerika. Hrály jste 5 zápasů. Viděla a zahrála sis špičkový softball. Co tě nejvíce překvapilo?

Hra byla strašně rychlá. O moc rychlejší než u nás. Stávalo se, že proti nám soupeřky odpálily dobrý odpal, který by byl v české soutěži pouze jedometový, tam z toho Američanky většinou vytežily rovnou dvojmetový. Tak rychle a agresivně běhaly.

Přesto jste dosáhly slušných výsledků.

Prohrávaly jsme jen o pár bodů. Kanadu jsme dokonce porazily. Hodně pomohlo, že jsme jim přečetly signály. Ve skupině jsme měly dva pozdější finalisty. Výběry USA z regionů West a Central. I přesto, že šlo o hodně a v zápasech každý podával maximální výkon, panovala přátelská atmosféra. Na tribunách jsme si navzájem fandily. Několik týmů jsme měly na hotelu. Potkávaly jsme se a snažily se dorozumět.

Jak ty sis osobně zahrála?

Byla jsem v sestavě téměř každý zápas. Trenér častěji střídal než na kvalifikaci v Itálii, kde bylo cílem vyhrát a postoupit. Do USA jsme jeli spíš za zážitkem a zkušenostmi. Nastupovala jsem na druhé a první metě, v outfieldu i jako DH (suplující pálkař za nadhazovače) a zahrála jsem si dost. Zajímavé bylo, že tam používaly hráčky helmu s mřížkou i v obraně. Po prvním utkání už jsem tak překvapená nebyla. Odpaly byly opravdu rychlé. Hráčky na třetí a první metě a nadhazovačka je měly povinně, nosily je i další hráčky v infieldu. Nás jen tak tak pustili hrát bez mřížek. Používaly je i starší holky (kolem 20 let). Pořadatelé dbali na to, aby se nikomu nic nestalo.

Jeden nádherný sportovní sen sis splnila, jaká máš další softballové přání?

Chtěla bych se s výběrem do Ameriky vrátit. V Senior League mohu hrát ještě další dva roky. Kdyby nevyšla Amerika, tak alespoň hrát znovu na evropské kvalifikaci. Je to obrovská zkušenost. Je moc příjemný pocit zahrát si v cizině, být v kolektivu, hrajícím na tak vysoké úrovni a reprezentujícím republiku.

Je to určitě super odměna za tvé dlouholeté stabilní úsilí na trénincích. Přeju ti hodně štěstí a chuti do hry i dál.

Shakespeare na Hradčanech

Mezinárodní škola Townshend se dívá zámku Hluboká pěkně z očí do očí už pěkných pár let. Škola byla založena roku 1992, a své místo našla na kopci v Záměstí nedlouho potom. V řadách profesorů a učitelů se zde střídají cizinci z různých koutů světa. Jedním z nich je pan Peter Allen, Angličan, který si zámek Hluboká pochvaluje – daleko od domova mu připomíná Windsor. Vnímá to jako přátelské gesto rodu Schwarzenbergů, jak řekl, a aspoň se mu daleko od Anglie tolik nestýská.

Povídali jsme si v angličtině, takže upřímně děkuji svému ochotnému synovi za překlad. Fotografie Petera Allena v podzimní mlze připomene za prvé listopadové Dušičky. A za druhé právě v příštím roce uplyne od smrti Williama Shakespeara celých 400 let.

Potěšila mě i zpráva z Jihočeského divadla. K počtě největšího světového dramatika, se připravuje dubnová premiéra komedie: Souborné dílo Williama Shakespeara ve 120 minutách! Tři herci sehraji všech jeho 37 her a 154 sonetů na jedno divákovské posezení! Zdá se vám to neuvěřitelné? Tak pokud jste ještě nestihli přečíst kompletní překlad Shakespeara od skvělého Martina Hilského, jděte se na jaře přesvědčit...

Shakespeare je věčný a možná se dočkáme divadelního představení přímo u nás na Hluboké... od pana učitele a jeho studentů.

Pane profesore, jaké učíte předměty?

Učím anglickou literaturu a divadlo – dramatickou výchovu.

Jakého věku jsou vaši studenti?

Jsou to děti přibližně od dvanácti let až po osmnáctileté studenty.

Stejně předměty jste učil také u vás doma, v Anglii?

Ano, v Anglii jsem učil mnoho let, hlavně angličtinu pro mezinárodní kvalifikaci. Byl jsem vyučujícím na vysoké škole a učil Shakespeara, velké anglické autory, poezii...

Shakespeare je nepochybně celosvětový autor. Vidíte nějaký rozdíl mezi rodilými Angličany a vašimi studenty tady na zdejší škole – kteří pocházejí z celého světa – co se týče přístupu k Shakespeareovi?

Nemyslím že by to byl velký rozdíl. Shakespeare – to už je téměř 450 let stará literatura – a angličtí studenti ji také považují za starou literaturu, těžký jazyk. Ale já jsem režíroval Shakespeareovo hry, Sen noci svatojánské, Bouři, například, a ony jsou skutečně blízké všem. Jak Čechům, tak Angličanům, tak jiným národnostem, jelikož to jsou skvělé a velké příběhy. Romeo

a Julie, Sen noci svatojánské jsou o lásce. Macbeth je o moci, násilí, všechno to jsou velké příběhy a témata...

Co z vaší dramatické výchovy vyplývá? Děti budou hrát jen pro sebe, nebo nastudovanou hru někde předvedou?

Zatím budeme hrát hlavně ve škole. Ale mám takovou myšlenku. Že bychom možná i s dospělými, ne jen se studenty, mohli sehrát vždy krátký kousek nějaké Shakespeareovy hry. Někak tematicky vyhraněný. Prostě někde na Hluboké pro místní diváky představit kousky Shakespeara v angličtině. Jinak to možné není, usmívá se Peter Allen, protože česky neumím. Ale třeba by tím ti aktéři získali u diváků větší porozumění pro angličtinu, a protože by to nebyly celé hry, ale jen pár vybraných okamžiků, nebylo by to snad únavné a nesrozumitelné.

Pokud vím, tak ve starém Shakespeareovském divadle v tehdejších dobách bylo zvykem, že hráli jen muži. Teď už je to asi jinak? Ani tady ve škole dívky nediskriminujete?

Ano, ano, dívky tehdy ztvárňovali mladí chlapci. Teď už to samozřejmě neplatí a je to dobře, protože v Shakespeareovi jsou úchvatné ženské role. Kleopatrou počínaje až po malé komické postavy. Anebo Lady Macbeth! Ohhhh!

Jak se vašim studentům dramatická výchova líbí? Stydí se děti v tomhle věku hrát?

Ano, asi ano. Někteří si to naopak užívají, ale někteří nemají tu sebedůvěru, to tak asi bylo a bude vždycky. Každý jsme jiná povaha, někdo se předvádí rád.

Co je pro mladé herce lepší, drama nebo komedie?

Když jde o mladé, myslím, že nejlepší jsou komedie, jako je Sen noci svatojánské. Jiní mají rádi Mnoho povyku pro nic, to je myslím pro trochu starší. Z dramatu je hodně oblíbený Macbeth, Romeo a Julie samozřejmě, ta je přece o mládoučcích lidech. A i Bouři jsem hrál s mladšími. Vlastně v roce 1988, rok před revolucí, jsem přivedl dvě Shakespeareovy hry do Prahy. Sen noci svatojánské a Bouři. Měl jsem 50 studentů, velkou společnost, a nastudované hry jsme předvedli na turné, v Mnichově v Německu, v Rakousku v Salzburgu, ve švýcarském Bernu a nakonec v Praze na anglické ambasádě a ve dvou pražských divadlech. Nepamatuji si už bohužel jejich jména. A nejlepší to bylo v Brně, v Janáčkově opeře.

Takže vy nejste v Česku na první návštěvě?

Ne, to nejsem. Poprvé jsem tu byl právě před těmi 27 lety. Byl to takový výměnný pobyt. Studenti z Prahy (Vršovice nebo tak nějak?) přijeli k nám a my jsme potom přijeli sem. Tehdy byla Praha velmi jiná...

Shakespeara asi miluje každé divadlo. Nebo to má některé jinak?

Ne, určitě ne. Shakespeara má rád každý! Protože on vypráví ty nejlepší příběhy. Rozumí lidským bytostem, lásce, smrti, každé emoci. A to je na jevišti velmi vzrušující. A můžete ho hrát kdekoli. Venku nebo uvnitř, moderně nebo klasicky...

Pane Allene, vy jste z Londýna?

Ne, bydlím kousek od Oxfordu. Skvělé místo pro drama i školy – severně od Londýna leží moje město Chipping Norton. Žiji asi 30 km od Stratford on Aven, což bylo Shakespeareovo město.

Měl Shakespeare potomky? Protože co kdyby se v jeho genetické linii jeho talent zopakoval?

Měl děti, první dcera Sussana se narodila půl roku po svatbě, oženil se jako osmnáctiletý, vzal si o osm let starší Annou Hathawayovou. Později se jim narodila ještě dvojčata Juditha a Hamnet. Bohužel syn pak v 11 letech zemřel, což jistě poznamenalo Shakespeareovu tvorbu. Po narození dvojčat byl Shakespeare spatřen naposledy na křtu dětí, poté na 7 let zmizel a vlastně se netuší, kde v té době byl.

Neměl tedy mužského dědice a jeho jméno vymřelo, jeho dcery měly děti, ale další pokolení už nikoli, takže ani genetická stopa nezůstala. Nicméně jméno Shakespeare v Anglii existuje, ale není již rodově spojeno s největším dramatikem všech dob. Ale známe jeho dům, dům ve kterém žila jeho žena než se vzali, i kde žila jeho matka. Všechny ty domy stále stojí.

Víme něco o Shakespeareově charakteru?

To je velmi těžká otázka. Z jeho her, nebo básniček, nic o něm samém vlastně nevyčtete. Víme, že byl herec. Známe jeho ženu, kdy se narodil, zemřel. Ale v jeho životě jsou roky, kdy vůbec nevíme ani kde byl, ani co dělal... Někdo říká, že byl v Itálii, já si to nemyslím. Někdo také tvrdí, že se skrýval, protože byl z katolické rodiny, a to byl tenkrát problém. Také víme, že byl na vlastnických listech nějakých divadel. A víme, jaké napsal hry. Někteří lidé tvrdí, že je nenapsal, ale důkazů proti tomu tvrzení je celkem dost.

Znáte Martina Hilského, muže, který u nás přeložil celé Shakespearovo dílo?

Ano, zrovna včera mi jeden z kolegů ukazoval jeho knihu kompletního díla. Myslím, že mu to zabralo asi 30 let... úctyhodný výkon. Možná bychom mohli nějakou hru nacvičit s jeho pomocí, *usmívá se pan Allen*.

Jak dlouho zůstanete na naší mezinárodní škole?

Smlouvu mám na tři roky. A musím se naučit trochu česky!

Cestujete po naší republice?

Byl jsem v Krumlově, Praze. Krásná města! Když jsem tu byl před 27 lety, poznal jsem nějaké učitele, s kterými jsem se teď opět viděl skoro po 30 letech.

A bral byste možnost výletu do Shakespearovy doby?

Ano, jistě! To byly skvělé časy pro spisovatele. Byl to nový svět, rodilo se krásné divadlo. Ale chtěl bych být bohatý, chudí na tom nebyli dobře.

Máte oblíbenou postavu z některé jeho hry?

Hmm... Pro mě je asi nejlepší hra Hamlet, ale postava? Kdybych ji měl hrát já, asi by

to byl Antonius z Kleopatry. Nebo kdyby to byla komedie, tak Benedikt z Mnoho povyku pro nic.

Vy sám píšete také?

Píšu romány. Říkám jim historická romantická fikce. Hlavně z prostředí Itálie. Můj největší je o slavné rodině Medicejských, kteří žili v Itálii. Je to pravdivý příběh o jejich láskách a velmi vzrušující době v historii Florencie.

A na závěr nejdůležitější otázka: Jak se vám líbí na Hluboké a co si myslíte o naší české kuchyni?

Hluboká je krásné město a má krásný zámek. A česká kuchyně? Ano, ano, ta je skvělá! Knedlíky mi moc chutnají. Máte dobrou zvěřinu, ryby... Miluju italskou kuchyni, ale myslím, že česká je velmi dobrá.

Město
Hluboká nad Vltavou

CO SE DĚJE NA HLUBOKÉ LISTOPAD 2015

do 6.12. 8:00 - 17:00	Výstava / Absova jihočeská galerie „Buquoyové v jižních Čechách“ - výstava týkající se původem francouzského rodu Buquoyů vycházející z výsledků dosavadního přelstěného výzkumu na téma „Obnova buquoyanské kulturní krajiny: záchrana movitého kulturního dědictví jako báze pro obnovu paměti místa a kulturní identity.“ Tel: 387 967 041, sekretariat@alg.cz, www.alg.cz
Listopad 12:00 - 16:00	Výstava / Galerie Knížecí dvůr Vánoční inspirace: obrazy, sklo, keramika, šperky. Tel: 387 965 710, 603 442 090, galerie@knizecidvur.cz, www.knizecidvur.cz
do 1.11.	Hlubocké výlovy aneb jihočeské rybí speciality / Lovecká chata Tým Lovecké chaty se těší na Vaši návštěvu a přeje dobrou chuť. Rezervace na tel: 387 006 200 nebo na e-mail: recepcie@parkhotel-hluboka.cz. Tel: 387 006 200, recepcie@parkhotel-hluboka.cz, www.parkhotel-hluboka.cz
1.11. 17:00	Filmové představení pro děti / KC Panorama „Mikáček Bill“ - animovaný rodinný film. Příběh neposedného medvíka koaly. Český dabing. Tel: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
7.11. 8:30	Bažantí hody Golf Cup / Golfový klub Hluboká Hlavní cenou turnaje je bažant z místní bažantnice. Tel: 776 826 376, recepcie@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
7.-15.11 10:00	Svatomartinská husa / Restaurace Hubert Přijďte ochutnat svatomartinskou husu a mladé víno do restaurace Hubert. Tel: 387 965 577, hubert@seznam.cz, www.restauracehubert.cz
7.11. 14:00 a 18:00	Ozvěny festivalu VODA MOŘE OCEÁNY / KC Panorama Promítání vltavských snímků, vstup zdarma. Tel: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
11.-15.11.	Svatomartinská husa / Hotel Závěs z Falkenštejna Jako každý rok přijďte ochutnat husu společně se Svatomartinským vínem. Tel: 387 966 666, info@hotelzavis.cz, www.hotelzavis.cz
11.11. 17:00	Cestujeme... / Sál KC Panorama „Moje cesty světem“ - Vyprávět nám bude Ing. Tomáš Jirsa, starosta města Hluboká nad Vltavou. Tel: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
12.11. 20:00	Koncert Jardy Svobody / Spolek Sýpka Hosin Frontman skupiny Traband v hosinské famí sýpce, možnost rezervace na info@teatr.cz, na tel: 608 860 885 nebo na obecním úřadě v Hosině. Tel: 608 860 885, info@teatr.cz, www.spoleksypka.cz
13.11. 19:00	Divadelní představení - „Dámský krejčí“ / KC Panorama Představení divadelního souboru Křídlači. Doktor Moulinot, vážený občan a lékař má jednu ordinaci, jednu ženu, jednu milenkou a jednu tchýni. Co se však stane, když si neopatrně prozradí veškeré tajemství, a to zrovna v den, kdy má přijít na návštěvu jeho tchýně? Kvůli záchraně cílů manželství je nutné vymyslet drobnou lož, která ovšem spustí lavínu mnohem většího. Výmluv a komických nedorozumění. A protože Moulinot je excelentní lékař, který je ochotný pro zachráně manželské nevěsty udělat skutečně téměř cokoli, neváhá se dokonce vydávat i za dámského krejčího. Autor: GEORGES FEYDEAU, režie: Petr Píša. Tel: 721 770 206, jirako@hluboka.cz, www.katizaci.webnode.cz
14.11.	Country večer / Hotel Závěs z Falkenštejna Muzika ve stylové vinárně Šardava. Tel: 387 966 666, info@hotelzavis.cz, www.hotelzavis.cz
15.11. 8:30	Narozeninový turnaj maršála Josefa Píchy / Golfový klub Hluboká Náš pan maršál si pro Vás nachystal překvapení v podobě vytvoření vlastního hřiště, hřiť se bude tedy formou cross-country (z odpalště jedné jamky hrajete na green jamky jiné). Přijďte našemu maršálovi poplácat zahrát si a oslavit tak jeho 75. narozeniny. Tel: 776 826 376, recepcie@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
17.-22.11. 18:00	Slovenská kuchyně / Hotel Závěs z Falkenštejna Přijďte ochutnat speciality slovenské kuchyně. Tel: 387 966 666, info@hotelzavis.cz, www.hotelzavis.cz
19.11. 10:00	Beaujolais Nouveau francouzská kuchyně / Restaurace Hubert Svátek Beaujolais Nouveau se slaví již od roku 1954. Tato oslava brzy překročí hranice Francie a dnes se slaví po celém světě. Beaujolais je víno francouzské a francouzská gastronomie je symbolem „dobrého žítí“. Je to víno jednoduché a veselé, celý svět se na něj každý rok těší. Tel: 387 965 577, hubert@hluboka@seznam.cz, www.restauracehubert.cz
20.11. 18:00	Filmové představení / Sál KC Panorama „Steve Jobs“ - životopisné drama. Jaký byl ve svém pracovním osobním životě geniální počítačový vynálezce... Česká titulky. Tel: 387 966 170, 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
21.11. 8:30	Beaujolais Golf Open 2015 / Golfový klub Hluboká Přijďte ochutnat mladé víno a další francouzské speciality v tomto sychravém počasí a zavzpomínejte na léto. Tradiční turnaj k příležitosti podávání vín beaujolais nouveau, otevření těchto vín je ve Francii téměř státním svátkem, přijďte i Vy k nám tento svátek oslavit. Tel: 776 826 376, recepcie@golfluboka.cz, www.golfluboka.cz
21.11. 17:00	Krampus show / Masarykova ulice Jedinečná předvánoční show 6 německých skupin (Tantalus Pass, Hengstpass Teufel, Tera Pass, Stögi Mühl, Haager Schlosssteufeln, Edlbocha Moortellin). „Krampus“ má svou prastarou tradici především v alpských zemích. Originální masky pocházejí z Homiho Rakouska z oblasti Fretstadu. Jsou to srstnaté dvounohé zvířecí bestie, démoničtí roháči čarodějové, skřeti nebo čarodějnice, démonické bytosti, mytické selmy s rohy, které doprovází Mikuláš v předvánočním čase a jejichž úkolem je ztrestat neposlušné děti. Každý rok se v sousedním Rakousku začátkem prosince prohánějí v ulicích měst a probíhají zde tzv. Perchtenlauf nebo-li „čertovské běhy“. Krampusové pít nich řídí svými řetězy, ověšenými kravskými zvony a koulemi. Do výbavy každého Krampusu patří také ohřívač nebo vířivá metla na ztrestání hříšníků. Červi bengalské ohně a pouští hrůzu na diváky, kteří vždy v ohromných počtech lemuji jejich cestu. Je to dvoká a strašidelná show s neskutečně silnou vizuální stránkou... Kterákoli z masků démonů je hotový umělecký dílem. Dřevěné masky jsou ručně vyřezávané a pyšní se pravými rohy z horských koz, muflonů či berand. Každých jsou šty z kůže horských koz, ovci nebo hovědiny. Tel: 777 278 426, valchrama@seznam.cz
25.-29.11.	Vepřové hody / Hotel Závěs z Falkenštejna Domácí zabijačkové hody. Tel: 387 966 666, info@hotelzavis.cz, www.hotelzavis.cz
27.11. 18:00	Divadelní představení „S tvoji dcerou ne“ / KC Panorama Je to příběh docela obyčejných manželských párů, kteří se snaží předejít možné manželské krizi a to vše za přispění dospělých dětí a bytů, který přijde povítkové krizi... Rezervace vstupenek na www.cbsystem.cz nebo na tel: 723 480 229. Cena vstupenek 180,-. Tel: 723 480 229, z.pikl@seznam.cz, www.divadlopikl.cz
29.11. 9:00 - 18:00	Adventní trh / Návěští Knížecí dvůr Lidová řemesla, vůně Vánoc, živí kapři, občerstvení, kulturní program, ohně pro zahřátí... Pořádá Sinfonie s.r.o. Tel: 774 457 269, agentura@sinfonie.cz, www.kcpanorama.cz
29.11.	Putování za Mikulášem / Zoo Hluboká Již po osmé půjde čertovský průvod k branám zoologické zahrady, kde se odehraje čertovská pohádka s příchodem Mikuláše. Jistě nebude chybět spousta sladkostí. Tel: 387 002 211, info@zoo-ohlada.cz, www.zoohluboka.cz

FOTO ▼

Kalendář vychází každý měsíc. Informace o akcích prosím posílejte na email infocentrum@hluboka.cz, uzávěrka je vždy 25. v měsíci.